

வக் கீல்

629

பொதுமக்களுக்கான தமிழ் சட்டப்பத்திரிகை

629
1-35-

3

பொதுமக்களுக்குத் தேவையான புதிய சட்டங்களையும் கோர்ட்டு
கீர்ப்புகளையும் மற்றும் பல சட்ட நுணுக்கங்களையும் எளிய தமிழ்-
நடையில் விளக்கும் மாத வெளியீடு...

THE VAKIL ♦ TAMIL LAW MAGAZINE

“வக்கீல்”

பொது மக்களுக்கான

உயர்தர தமிழ் சட்டப் பத்திரிகை

குறிப்பு: “வக்கீல்” பத்திரிகை 1949 ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாதம் தேதியிலும் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. “வக்கீல்” பொது மக்களுக்குத் தேவையான புதிய சட்டங்களையும் உண்டாக்கும் முறைய விதிகளையும் எனிய தமிழில் எழுதும் செய்யும் ஒரு உயர்தர தமிழ் சட்டப் பத்திரிகை. வழங்கும்—தீர்ப்பும்; கேள்வி—பதில்; வரிகள்; தொழிலாளர் பகுதி போன்ற பல அம்சங்கள் உண்டு.

ஆசிரியர் கமிட்டி

- சு. T. சம்பத், B.A., B.L.,
- “ G. ஈசாராஜ பத்தர், B.A., B.L.,
- “ V. தியாகராஜன், B.A., B.L.,
- “ A. பார்த்தசாரதி ராஜா, B.A., B.L.,
- “ S. சாம்பசிவய்யர், B.A., B.L.,
- “ T. S. வெங்கடராமன், B.A., B.L.,
- “ R. கிருஷ்ணமூர்த்தி, B.A., B.L.,
- “ R. சாராசாமி, B.A., B.L.,
- “ C. R. சீராசலன், M.A., B.L.,
- “ R. கிருஷ்ணசுந்தரி, B.A., B.L.,
- “ P. சந்திரசேகரம், B.A., B.L.,
- “ V. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, B.A., B.L.,

[ஆசிரியர்]

“வக்கீல்” சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி அனு 4. (இலங்கையில் 30 சதம்)
வருட சந்தா ரூ. 3. ஷ. வெளி நாடு ரூ. 5.
ஆயுள் சந்தா ரூ. 100.

சந்தாதாரர்கள் கவனிக்கவும்:—வருட சந்தா தார்களுக்கு 12 மாத இதழ்கள் அனுப்பப்படும். “வக்கீல்” பிரசுரங்கள் என்ற தனிச் சட்டப் புத்தகங்களை வருட சந்தாதாரர்கள் சலுகை விலையில், அதாவது அதனைத் தவிரியில் ரூ. 1க்கு அனு 4 தள்ளி, பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆயுள் சந்தாதார்களுக்கு எல்லா “வக்கீல்” இதழ்களும் எல்லாப் புத்தகங்களும், அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

சந்தாதர் தொகையை மணியாட்டர் மூலம் அனுப்ப-

மாணேஜர் “வக்கீல்” காரியாலயம்
தபால் பெட்டி 26, கும்பகோணம்
(தென் இந்தியா)

என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பவும்.

“வக்கீல்”

(விளம்பர விதிகள்)

ஒரு முறை பிரசுரம் செய்ய

பின் அட்டை முழுப் பக்கம்

(இரண்டு கவர்) ரூ. 100

உள் அட்டை முழுப் பக்கம் ரூ. 80

உள் பக்கம் முழுப் பக்கம் ரூ. 60

ஷ. ... அரைப் பக்கம் ரூ. 35

ஷ. ... கால் பக்கம் ரூ. 20

ஒரு காலம் - அங்குலம் ரூ. 5

(தொடர்ச்சியாக 12 இதழ்களில் விளம்பரம் செய்ய 10% குறைக்கப்படும்.)

தமிழில்

சட்டப் புத்தகங்கள்

“வக்கீல்” பிரசுரங்கள்

“வக்கீல்” 1953-ம் வருடம்
ஜனவரி முதல் டிசம்பர்
வரை 12 இதழ்கள்
செட் ஒன்று விலை ரூ. 3 12 0

“வக்கீல்” 1952-ம் வருடம்
ஜனவரி முதல் டிசம்பர்
வரை உள்ள இதழ்கள்
பொருள் அட்டவணை
யுடன் பைண்டு செய்யப்
பட்ட செட் ஒன்று விலை ரூ. 5 8 0

“வக்கீல்” 1951-ம் வருடம்
பைண்டு செய்யப்பட்ட
செட் ஒன்று விலை ரூ. 4 0 0

சென்னை விவசாயிகள் கடன்
நீவாரணச் சட்டம் [இதழ்
பற்றிய புதிய திருத்தம்
உள்பட விளக்கம்] ரூ. 1 4 0

தஞ்சை சாகுபடிதர் பண்ணை
யான் பாதுகாப்புச் சட்டம்
[புதிய சட்டம், விதிகள்,
நமூனாக்கள், குத்தகைப்
பத்திர நமூனா, வார சாகு
படிப் பத்திர நமூனா
உள்பட விளக்கம்] ரூ. 0 6 0

சர்க்கு விற்பனைச் சட்டம்
[The Indian Sale of
Goods Act] ரூ. 1 8 0

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

பி. பி. பி. கிடையாது.

அனு 8 சேர்த்து அனுப்பினால்

ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலம்

அனுப்பப்படும்.

கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்குத் தேவையான
பிரதிக்கு M. O. செய்யவும்:—

மாணேஜர்,

“வக்கீல்” காரியாலயம்,

தபால் பெட்டி 26 :: கும்பகோணம்(S.I)

W. J. & Sons

SWEETS

குணத்திலும்
மணத்திலும்
நிகரற்றது

வி. எஸ். & ஸன்ஸ்
பெப்பர்மெண்டுகள்

*

தயாரிப்பவர்கள் :
தேன் இந்திய பெப்பர்மெண்டு தொழிற்சாலை,
கும்பகோணம்.

(Estd. 1925)

மாகரீக நூதன பாட்டர்களில் கண்ணைக்
கவரும் மனோகரமான வேலைப்பாடுள்ள
பட்டு ஜவுளி தினுசுகள்
குறைந்த விலையில் கியாரண்டியுடன்
கிடைக்குமிடம்:

ராணி ரெங்கய்யர் சன்ஸ்

கைத்தறி பட்டு ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள்
கேரூடலாயத் தெரு,
கும்பகோணம்.

வாஞ்சு:

20, கைம்புரம் 2-வது தெரு,
மதுரை.

1006 மங்கி மார்க் 2066 ரூ ஹனுமான் மார்க்

கத்தமான சீயக்காய்த் தூள் பாக்கெட்டுகள்

கிருஷ்ண விலாஸ்

உதயகிரி விலாஸ்

வாசனை சீயக்காய்தூள்

எண்ணெய் குளிப்பதற்கு மிகச்
சிறந்தவைகள்

தயாரிப்பவர்கள்:-

கிருஷ்ண விலாஸ்

336, கீழ் மாசிவீதி, மதுரை.

ஏஜன்டுகள் இல்லாத ஊர்களுக்கு
ஏஜன்டுகள் தேவை.

M. ஏகாம்பரம் செட்டியார்,
புரோப்பிரைட்டர்.

புரேட்மார்க் பேண்ட் டி டிசைன்
ரிஜிஸ்டர் மத்தும்

கார்பிரைட்

விபரத்திற்கு: ரிஜிஸ்டர்

ஐ. எஸ். ஏஜன்ஸி,

225, காய்க்கர் புத்த தெரு, :: மதுரை.

வக்கீல்

பொருள் அடக்கம்

மார்ச் 6 — ஜூலை 1954 — இதழ் 7

நேரு-சு என்லாய்	3
கோர்ட்டுக் கட்டணம்	
விபரம் மதிப்பீடு மசோதா	4
புதிய சட்டங்கள்	4
முஸ்லீம் வக்புச் சட்டம் (1955)	6
சர்க்கார் அறிக்கைகள்	8
இந்த வாரச்சரிமைச் சட்ட மசோதா	9
தொழிற்சாலைச் சட்டம்	12
வழக்கும் - தீர்ப்பும்	
தகப்பன் மைனர் பகன் இருவருக்கும்	
பொதுவான சொத்தை மைனர் மனுவிற்கு	
மட்டில் சொத்தம் போலப் பாவீத்துத்	
தகப்பன் கார்டியன் முறையால் அதைக்	
குத்தகைக்கு விட்டார். தகப்பன் தம்	
பாகத்தை இழந்ததாக ஏற்பட்டது. சுப்ரீம்	
கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு.	15
பரீட்சையில் பொதுவான 'மார்ச்' வாங்கி	
பும் 'பாஸ்' ஆகாத மாணவர் ஹைகோர்ட்டில்	
'பிட்' மனுக் கொடுத்த, தேறியவர்கள் ஜாப்	
தாவில் தாளும் சேர்த்து கொண்டார்	17
சர்க்கார் வசமுள்ள தந்தைவெகுமைக்	
கோர்ட்டில் தாகல் செய்யும்படி ஒரு வழக்கில்	
சம்மன் செய்யப்பட்டால், முடியாதென்று	
சொல்ல எந்த அதிகாரி-கு உரிமை உண்டு?	
கலெக்டருக்கா, காரியதரிசிக்கா, அல்லது	
மத்திரிக்கா?	18
கேள்வியும் - பதிலும்	19
கூட்டுறவுச் சட்டமும் விதிகளும்	22

வக்கீஸ்

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற்றமிழர்!

மலர் 6

ஜூலை 1954

இதழ் 7

நேரு-தூன்லாய்

இந்த இரண்டு பெயர்களையும் கண்டு இன்று அமெரிக்காவானது பயப்படுகின்றது. ஏன்? இவ்விருவர்களும், தாங்கள் எழுந்த ஆசியாவின் பிரதிநிதிகளாவார்கள். இப் பூவுலகத்தின் மொத்த ஜனத் தொகையில் சரிபாதி மக்கள் இவ்விருவர்களையும் பின்பற்றபவர்கள். தயில் கொண்டிருந்த ஆசியாவைச் சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பிய நாடுகள் சுரண்டிச் சூறாவளியடித்தன. இன்று ஆசியா விழித்துக் கொண்டு விட்டது. இதை அறிந்த பிரிட்டிஷார் ஆசியாவை அகேசமாக விட்டு விட்டனர். பிரஞ்சுக்காரர்களும் விட்டுவிடத் தயாராக இருக்கின்றனர். இந்தோசனாவில் ரூப் பாத அம்சாட்டு மக்களுக்கும் பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கும் சண்டை நடந்து கொண்டிருந்தாலும், பிரஞ்சு மக்கள் அதை விரும்பவில்லை. பிரஞ்சு சர்க்காரும் இந்தோசனாவை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தவிட்டனர். ஆனால் விட முடியவில்லை. ஏனென்றால், அமெரிக்கர்கள் அதை விரும்பவில்லை. பிரஞ்சுக்காரர்களை வைத்துக் கொண்டு தான், அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் பாலேனியஸ், அமெரிக்காவானது ஆசியாவை ஆக்கிரமிக்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தான் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஆசியா முழுதாயும் 'கம்யூனிஸ்ட்' நாடுகளாகி விடுமென்று அமெரிக்காவானது பூச்சாண்டி காண்பிக்கின்றது.

ஆசிய நாடுகள் கம்யூனிஸ்டுக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றினாலும், பின்பற்ற விட்டாலும், அவர்கள் என்றும் அமெரிக்காவை விரும்ப மாட்டார்கள். பந்தியங்களை ஒட்டவே மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற அமெரிக்கக் கொள்கைக்கும் மனிதனுடைய உதவிக்குத்தான் யந்திர சாதனங்கள் வேண்டிமென்ற ஆசிய மக்களின் மனப்பான்மைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வுலக நாடுகள் எல்லாம், ஒன்று அமெரிக்காவைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளைத்தான் இருக்க வேண்டும்; வேறு நடு வழி ஒன்றில்லை என்ற ஏற்பட்டால், ஆசிய நாடுகள் எதுவுமே, பின்பிடுதல் கூட, அமெரிக்காவுடன் ஒரு நாள் சேராமல் திண்ணம். தற்சமம் நிறைந்த ஆசியாவில், தறவிகள் மலிக்க ஆசியாவில், பொது உணவைத் தத்தவத்தைக் கண்டு ஒருவரும் அமெரிக்கர்களைப் போல் நம்புவதில்லை. 'கம்யூனிஸ்ட்' வருகை விரும்பாத ஆசிய மக்கள் கூட அதை அகிகமாக எதிரிக்கவில்லை. சில ஒரு கம்யூனிஸ்ட் தேசம்தான். இந்தியா கம்யூனிஸ்ட் நாடல்ல. இருந்தாலும் தீவிர தேசங்களும் தன் திராவிட அரசுண்டை போடாமலும் ஒருவர் விவகாரங்களில் மற்றவர் தலையிடாமலும், ஒருவரை ஒருவர் மதித்தும் இருப்பது சாத்தியமான மென்று இருவரும் கூடிக்காண்பித்த இந்தப் பிரதமர் ருனல்லாயையும் அமெரிக்கா புரிந்த கொள்ளாயல் தவிர்க்கின்றது. இதில் ஏதா பற்சமம் இருக்கிறதென்று அமெரிக்கர்களைக்கின்றனர். அமெரிக்கா ஐனாபிதபியும் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியும் ஆசியாவைப்பற்றி கவலை கொண்டு வரவில்லை என்பதில் என்ற கூடிக்கலந்த ஆசியாவைச் செய்தனமோ, அன்று தினமே சினக் குடியரசின் பிரதமரும் இந்தியக் குடியரசின் பிரதமரும் புதுடிக்கலத்தில் கூடி

187732

பேரென். ஆனால் அன்ற அதுதான் தங்கள்
காதல் எல்லாம் பட்டில்லியைத்தான்
கோதின! உலகமெல்லாம் எல்லாம் ஆயிரா
விர புகழ் பெற்றிருந்தது எவ்வகை உருவ
மெய்க்கும் என்னத்தான் அன்று ஆலோசி
கலாவன!

கோர்ட்டுக் கட்டண— வியாஜ்ய மதிப்பீடு மசோதா

கோர்ட்டுகளில் வழக்கு முதலிய நடவடிக்கைகளுக்காகக் கட்டவேண்டிய கட்டணங்களைப் பற்றிய சட்டம் ஏற்பட்டது 1870 ல். அந்நாது, 80 வருடங்களுக்கும் ஏற்பட்ட சட்டம்தான். அவ்வப்போது ஏற்பட்ட மாறுதல்களுடன் இப்போது அமுலில் இருந்த வருகிறது. இதை மாற்றி அனுப்பதற்காகச் சென்னை சர்க்கார் ஒரு மசோதாவைப் பிரகாசம் செய்திருக்கின்றனர். எந்த கார்ட்டிலும் நீதிபரிபாலனம் என்பது அதற்காகவன்ற தனிக் கட்டணம் ஒன்று மில்லாமல் உட்கட்டப்பட்டால் வேல்தான். ஆனால் அது சாத்தியமில்லை. நீதிபதிகளுடைய சம்பளம், சிப்பந்திகளுடைய சம்பளம், கட்டடங்கள், தளவாட சாமான்கள் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஏராளப் பணம் வேண்டும். அவ்விதம் செலவாகும் பணத்திற்குப் போதுமான கட்டணங்களை மட்டில் குத்த மதிப்பாக வசூல் செய்வதில் ஒரு நியாயம் இருக்கின்றது. பல நாகரிக நாடுகளும் அப்படித்தான் செய்து வருகின்றன. அதைக் குறிக்கோளாக வைத்தக் கொண்டு வழக்குகளுக்கும் மற்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் கட்டணங்களை நிர்ணயம் செய்து விதிகள் இயற்றுவது தான் போற்றத்தக்கது. அப்படியில்லாபல், நீதி இலாகாவின் செலவு எவ்வளவோ அகற்ருமிக் மிக அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் கட்டணங்களை உயர்த்தி, இதனால் ஒரு மிச்சம் அல்லது லாபத்தை எதிர்பார்ப்பது நீதியை விற்பனை செய்வது போலாகும். சென்னைச் சர்க்கார் இம்மசோதாவின் விவரங்களையும் கட்டண விதிகளையும் நிர்ணயம் செய்வதற்கு முன்பு, இவ் விஷயத்தில் தக்களுடைய ஸ்டீயர்ஸன் என்ன, நீதி பரிபாலனச் செலவுகளுக்காக மட்டில் பணம் கிடைத்தால் போதுமா? அல்லது வியாபாரமண்பாக்கமால் இக் கட்டணங்களிலிருந்து செலவுபோக, சர்க்காரின் மற்ற செலவுகளுக்காக ஏராள மிச்சத்தை எதிர்பார்த்துள்ளதா—என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டியது மிக அவசியமாகும். இவ் விஷயத்தில் சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்று தெரிந்தால், அதற்குத் தக்கப்படி கட்டண விதிகளையும் வியாஜ்யங்கள் மதிப்பீடும் முறைகளையும் சிபுணர்களைக் கொண்டு வருத்தத் தொண்டுவது மிகச் சலபமாகும்.

புதிய சட்டங்கள்

கருத்தியம்-வரிசையாகவும்

1954-ஆம் வருடத்திய (மத்திய) சட்டங்கள்

[இந்திய யூனியன் பார்லமெண்டால் நிறைவேற்றப்பட்டவை. முதல் இருக்கும் எண், அவ் வருடத்திய எத்தனையது சட்டம் என்பதைக் குறிக்கும், பிராக்டிக்டிவ் குள் இருப்பது ஐனாபிதி அவர்களால் அச்சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டதே. இதற்கு முன் உள்ள சட்டங்கள் "வக்கீல்" புதிய இத்தக்களில் வரிசையாகச் சொல்லப்பட்டன. வரிசையில் விடப்போன சட்டங்களும், பிரகாசமானவுடன் "வக்கீல்" புதிய இத்தக்களில் வளக்கப்படும்.]

26 குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டத் திருத்தம்.

Minimum wages Amendment Act 1954 (20-5-1954) பலவகைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் எவ்வளவு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் மத்திய சர்க்காரோ, ராஜ்ய சர்க்காரோ, நிர்ணயம் செய்த விடவேண்டுமென்ற இருந்த செக்ஷன் 3 (1) திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்நாது இச் சட்டத்தில் முதல் பாகத்தில் கண்டிருக்கும் தொழில்களுக்குச் சரி, இரண்டாவது பாகத்தில் கண்டிருக்கும் தொழில்களும் சரி, குறைந்தபட்ச சம்பள விதிகளை 31-12-1954 க்குள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விடவேண்டுமென்ற அந்த வரத்து திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 3 (1A) என்று புதிய வரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, எந்த ராஜ்யத்திலாவது இச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் எந்தத் தொழிலிலும் மொத்தம் ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாகவே இருந்தால் அத்தொழில் சபத்தப்பட்ட வரையல் குறைந்தபட்ச சம்பள விதிக் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்து அத் தொழிலிலும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் சேர்த்துவிட்டதாகச் சர்க்காரால் தீர்மானிக்கப்பட்டால், அந்நாது ஒரு வருடத்திற்குள் அத்தொழிலுக்கும் குறைந்தபட்ச சம்பள விதிக் நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். செக்ஷன் 26 (2A) என்று ஒரு புதிய வரத்து

சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, எந்தத் தொழிலிலாவது எந்த இடத்திலாவது இச்சட்டப்படி சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய குறைந்தபட்ச சம்பளத்திற்கும் அதிகமாகவே தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருவதாகச் சர்க்கருக்குத் தோன்றினால், அத்தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்ட வரத்துக்கள் பூராவும் சில மட்டுமோ பொருத்தாநென வதி விலக்கு அளிக்கவும் சர்க்காருக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செஷன் 31 என்ற ஒரு புதிய வரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திருத்தச் சட்டத்திற்கு முன்பு இருந்த சட்டத்தில் சண்ட கெடுவிக்குப் பிறகு சர்க்காரால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட குறைந்தபட்ச சம்பள விதிகளுக்கும் செல்லுபடியானவை என்ற சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

27. பொது நூல் நிலையங்களுக்குப் புத்தகப் பிரதிகள் அனுப்பவேண்டியது பற்றிய சட்டம்.

Delivery of Books (Public Libraries) Act 1954. (20-5-1954) புத்தகங்கள் பிரசாரம் செய்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய சட்டம். இச்சட்டம் கால்கத்தர் தவிர அல்ல இந்தியாவிலும் அமலில் இருக்கும். இச்சட்டத்திற்குப் பிறகு பிரசாரமாகும் புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பிரதியை, பிரசுரிப்பவர் (பப்ளிஷர்) கல்கத்தாவிலிருக்கும் தேசிய நூல் நிலையத்தக்கு (National Library at Calcutta) 80 காட்களுக்குள் அனுப்பவேண்டும். தவிர, மத்திய சர்க்காரால் கெஜு - அறிக்கை மூலம் குறிப்பிடப்படும் வேறு மூன்று பொது நூல் நிலையங்களுக்கும் ஒவ்வொரு பிரதி அனுப்பவேண்டும். இவ்விதம் அனுப்பாமலிருப்பது குற்றமாகும். புத்தகத்தின் விலையும் ரூ. 50க்கும் மேற்படாத துபராதம் விதிக்கப்படலாம். அச்சகச் சட்டத்தின் (Press and Registration of Books Act 1867) செஷன் 9-ன்படி அனுப்பப்பட வேண்டிய புத்தகப் பிரதிகளைத் தவிர இச்சட்டப்படிக்கும் பிரதிகள் அனுப்பப்படவேண்டும்.

28. உயர்நீதிபதிகள்—உத்தியோக நிபந்தனைச் சட்டம்.

High Court Judges - Conditions of Service Act 1954. (20-5-1954) ஹைகோர்ட் உயர்நீதிபதிகளின் சம்பளம், விடுமுறை, பென்ஷன் முதலிய உத்தியோக விஷயங்களைப்பற்றிய விதிகள் அடங்கிய சட்டம்.

29. முஸ்லீம் வகுப்புச் சட்டம்.

The wakf Act 1954. (21-5-1954) முஸ்லீம்களுடைய மத தர்ம் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றிய இம்முக்கியச் சட்ட வரத்துக்கள் விவரமாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ராஜாபால்

பிஸ்கட்ஸ்

குடி நுகர்தலுக்கு சிறந்த ஆதாரம்
Biscuits & Confectionery, 112, திருவருங்குளம் ரோடு, மதுரை

1941

ஸ்தாபனம்

REGD No 152070

ஆறுமுக விநாயகர்

சீயக்காய் பவடர்.

Prop: A.C. NANI, MADURAI

152070

நிதிஸ்டர்

ஆறுமுகவினாயகர் சீயக்காய் பவடர் கம்பெனி
Pro: A. சின்னக்கனி டாடார் போர் நிர். 7.
செம்பர் 1 போலீஸ் ஸ்டோஷன் சந்த,
மதுரை.

மூர்த்தி ஸ்டோர்

செம்பனர்கோவில்

(மாயூரம் தாலுக்கா)

என்னிடம் புது சைக்கிள்களும், சைக்கிள் சாமான்கள், பெட்ரோமான்ஸ் ஸ்டீ சாமான்கள், தைபல் மிஷின் சாமான்கள் & கிராம போன் சாமான்களும் விலை யமைய கிடைக்கும்.

சைக்கிள்களின் எல்லாவிதமான ரிப்பேர் களும் செய்யப்படும்.

உரிமையாளர்,
T. N. ராமமூர்த்தி.

ஆடைகளை அழகு பேறச் செய்வது

★ அர்னகிணி ★

சோப்

— தயாரிப்பவர் —

சவுத் இந்தியன் சோப் ஓர்க்ஸ்

P. B. No. 22 :: தஞ்சாவூர்.

முஸ்லீம் வக்புச் சட்டம் (1954)

[The Muslim Wakfs Act 1954 — இது இந்திய பார்லிமெண்டால் இயற்றப்பட்ட 1954-ஆம் வருடத்திய 29 ஆவது மத்தியச் சட்டம். 21-5-1954 தேதியில் ஜனாதிபதி அவர்களின் தக்கீகாரம் பெற்றது. 16-6-1954 சென்னைச் சர்க்கார் ஜெட்டில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.]

இச்சட்டம் அமுலில் உள்ள இடங்களும், அமுலுக்கு வரும் தேதியும்.

இச்சட்டம் காஷ்மீர் தவிர அெல் இந்தியாவிலும் அமுலில் இருக்கும். ஆனால் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இச்சட்டம் வந்ததே தேதி முதல் அமுலுக்கு வருமென்ற குறிப்பிட மத்திய சர்க்காருக்குத் தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் தனித்தனித் தேதிகளில் இச்சட்டம் அமுலில் உருப்படும்மத்திய சர்க்கார் தேதி குறிப்பிடலாம். இச்சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்கும் வக்புகளுக்கும் சரி, பிறகு ஏற்படும் வக்புகளுக்கும் சரி இச்சட்டம் உண்டு.

“வக்பு” என்றால் என்ன?

இஸ்லாமியச் சட்டத்தால் புனிதமான தென்தேரு, மதசம்பந்தமான தென்தேரு, தரும் சம்பந்தமான தென்தேரு எதையும் காரியங்களுக்காகவோ தாவர சொத்துக்களையோ அல்லது இயைம சொத்துக்களையோ ஒரு முஸ்லீம் கிரத்தாக அர்ப்பணம் செய்வதற்கு “வக்பு” (Wakf) என்ற பெயர். கீண்டகாலமாக வக்பு எனக் குறிப்படுவதும் இதிலே சேர்த்துத், “வக்பு” சொத்துக்கள் நிர்வாகம் செய்யவருக்கு “முதாவல்லி” (Mutawalli) என்ற பெயர்.

வக்புகளைப் பற்றிய சர்வே அல்லது பூர்வாங்க விசாரணை

ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியில் எவ்வளவு வக்புகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி “சர்வே” செய்ய அதாவது, பூர்வாங்க விசாரணை செய்ய ராஜ்ய சர்க்காரால் “வக்பு கமிஷனர்” (Commissioner of wakfs) என்ற ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படுவார். உபரிக் கமிஷனர்களும் உதவிக் கமிஷனர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள். புகத்தமான விசாரணை செய்த பிறகு கமிஷனராவது மேலுண்ட விஷயங்களைப் பொறுத்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஒரு ரிபோர்ட் தனுப்புவார். வக்பு கமிஷனருடைய ரிபோர்ட்டில் இருக்க வேண்டிய விஷயங்களாவன:— (1) மத்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் மொத்த வக்புகளின் எண்ணிக்கை, இவ்வளவு வக்பு எத்தனை? ஸூன்னி வக்பு எத்தனை, (2) ஒவ்வொரு வக்பு-ரோக்கில் (3) ஒவ்வொரு வக்பின்

மொத்த வருமானம் (4) வக்பு கொடுக்க வேண்டிய வரி செஸ் முதலியவை (5) வக்பின் வருமானத்தை அடைவதற்கான செலவுகள், முதவல்லியின் வருமானங்கள் (6) மற்றும் வதினிகளில் கண்ட வசூல்கள். இவ்வளவுகள் கமிஷனருடைய ரிபோர்ட்டில் இருக்கவேண்டும். விசாரணை செய்யும்போது கமிஷனருக்கு சிலவில கோர்ட்டுக்குள்ள சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, சர்க்காரைச் சம்பந்தம் செய்யவும் தனது வேலையைக் கூஜ் செய்ய உத்தரவிடவும் கமிஷனர் நியமிக்கவும், சோதனைகள் செய்யவும் கமிஷனருக்கு அதிகாரம் உண்டு. கமிஷனருடைய ரிபோர்ட்டை வக்பு போர்ட்டுக்கு தனுப்பி அவர்கள் அக்கேசிரித்த பிறகு வக்புகளின் ஜாப்தா ஒன்று விவாங்குடன் சர்க்கார் கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்யப்படும். இவ்விவரம் பிரசுரமான தேதியிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள் அது சம்பந்தமான தகவல்களைப்பற்றிக் சிலவில கோர்ட்டில் தாவா செய்யலாம். அதாவது, ஒரு சொத்து வக்பு சொத்தாக அல்லவா என்றாவது, அல்லது அது ஷீபா வக்பா அல்லது ஸூன்னி வக்பா என்றாவது தகவறும் இருந்தால், வக்பு போர்ட்டு, முதவல்லியை, வேறு அக்காரியுள்ள பபிராமேலே கண்டபடி தாவா செய்யலாம். ஜாப்தாவில் கண்ட விவரங்களைத் திருத்துபடி உவ் மெச்கில் தீர்ப்புச் செய்ய சிலவில கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் உண்டு. இவ்வித ‘சர்வே’ சம்பந்தமான மொத்தச் செலவுகளை எல்லா முதவல்லிகளும் அவராரிடம் இருக்கும் வக்பு சொத்துக்களின் வருமானத்திலும் பொறுத்து வீதாசாரப்படி ராஜ்ய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முதவல்லியும் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கமிஷனரே நிர்ணயம் செய்வார்.

வக்பு போர்டு

இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு ராஜ்ய சர்க்காரால் “வக்பு போர்டு” (Board of Wakfs) ஒன்று நியமிக்கப்படும். சென்னை ராஜ்ய வக்பு போர்ட்டில் 11 அங்கத்தினர்கள் (மெம்பர்கள்) இருப்பார்கள். போர்ட்டை தங்கள் அக்கிரமணைத் (Chairman) தேர்ந்து கொள்ளுவார்கள். போர்டு மெம்பர்கள் யாவருக்கு முஸ்லீம்மனாவும், 21 வயது பூர்த்தியானவர்களாவும் இருப்பார்கள். பார்லிமெண்ட்

அல்லது ராஜ்ய சட்டசபை அங்கத்தினர்
எனியருடையோ முஸ்லீம் சட்டத்தின் கீழே
அறிவாளிகளாகவும் ராஜ்ய ஜமாயத்—உல்—
உலாமை ஹிஜத் அல்லது ராஜ்ய ஜியா என்
பரன்ஸ் போன்ற சங்கத்தினர் பிரதிநிதி
களானவர்களிலிருந்தோ நிர்வாகம், சட்டம்,
பண வசூல் செலவு இவ்விவகாரங்களில் விசேஷப்
படிப்பு உள்ளவர்களிலிருந்தோ முதலல்லவரி
லிருந்தோ இப்போக்கு அங்கத்தினர் ராஜ்ய
சர்க்கார் பொறுக்கி நியமிப்பார்கள். ராஜ்யத்தி
லுள்ள ஃபா, ஸுன்னி வஃபுகளின் மொத்த
வண்ணிக்கை பொறுதலும் இவைகளுக்குத்
தக்கபடி போர்டில் ஃபா அங்கத்தினர்களும்
ஸுன்னி அங்கத்தினர்களும் நியமிக்கப்படார்
கள். போர்டு மெம்பர்கள் 5 வருடம் பதவியி
லிருப்பார்கள்.

வக்பு போர்டின் அதிகாரங்கள்

ராஜ்யத்திலுள்ள வஃபுகள் எல்லாவற்றையும்
போர்டாவை பார்த்துக் கொள்ளுவதும், வஃபுக்
கள் சரியாக நிர்வாகம் செய்யப்படுகின்றனவா
வென்று உணர்வு வஃபின் கோரிக்கைகளுக்குக்
செலவு செய்யப்படுகின்றனவா என்று கவனித்த
வேண்டும். பொறுப்பு வஃபு போர்டைச் சார்ந்த
தாகும். வஃபின் நிர்வாகத்தைப்பற்றி உத்தரவு
கள் செய்யவும், வஃபுக்கு 'ஸ்கீம்' அல்லது ஏற்
பாடு ஏதாவதும் இப்போர்டாருக்கு அதிகார
முண்டு. ஒரு வஃபின் கோரிக்கைகள் என்ன
என்று காண்பிக்கக்கூடிய யாதொரு தஸ்தா
வேஜா—ளும் இவ்வாவிட்டாலும், வஃபு ஏற்பட்ட
காரணங்கள் என்று விட்டாலும், வஃபின் வரு
மானத்தை எப்படிச் செலவு செய்ய வேண்டு
மென்று தீர்மானிக்கப் போர்டாருக்கு அதிகாரம்
உண்டு. ஆனால் இவ்விவகாரத்தில் ஸுன்னி
வஃபுகளைப் பற்றி ஸுன்னி மெம்பர்களும்,
ஜியா வஃபுகளைப் பற்றி ஜியா மெம்பர்களும்
மட்டில்தான் தீர்மானம் செய்யவேண்டும். முத
லல்லவர்கள் அனுப்பும் வசூல் செலவுத் திட்டம்
னைப் பரிசீலனை செய்து அங்கீகரிப்பதும்; வஃபு
கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய ஏற்பாடு செய்
வதும்; முதலல்லவர்களை நியமிப்பதும் நீக்குவதும்;
இழிந்தபோன வஃபுச் சொத்துகளை மீட்பதும்;
வஃபு சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் நடத்து
வதும்; வஃபு சொத்துகளை 3 வருடங்களுக்கு
மேல் ஒத்தவை விடுவதையும், அடமானம் பரி
வர்த்தனை செய்வதை அங்கீகரிப்பதும்; வஃபு
நிதியைப் பரிபாலனம் செய்வதும்; அல்லப்
பொழுது முதலல்லவர்களிடமிருந்து கணக்கு
வசூலுக் கேட்பதும்; வஃபு சொத்துக்களையும்
கணக்குகளையும் சொத்தை செய்வதும்; வஃபு
சொத்துகளின் தன்மை விஸ்தீர்ணம் இவை
களை நிர்ணயம் செய்வதும் வஃபு போர்டாசின்

உரிபையும் கடமைபுமாகும். போர்டாசால்
ஸ்கீம் ஏற்படுத்தப்பட்டால் அதை மாற்றச் சிலில்
தோர்ட்டில் தாவா செய்யலாம். போர்டாருட்
பட்ட அத்தனைப் பிரதேசங்களுக்கு கமிட்டிகள்
நியமிக்கப் போர்டுக்கு அறவாரமுண்டு.
போர்டுக்கு ஒரு முஸ்லீம் கமிஷனரிசி கியமிக்கப்
படுவார்.

“வஃபு”க் களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்

இச்சட்டத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டிருக்கும்
வஃபுகளையும் சரி, பிரகு ஏற்படும் வஃபுகளையும்
சரி, அன் முதலல்லவர்கள் வஃபு போர்டுக்கு
மனுப் போட்டு வகைப்பப் போர்டாசிடம் பதிவு
(ரிஜிஸ்டர்) செய்து கொள்ளவேண்டும். வஃபு ஏற்
படுத்திய பரம் அலாருடைய சந்தரினும்,
வஃபிலும் பயன் தடைபடுவதும், வஃபு எந்த
குரூப்பைச் சேர்ந்ததோ அந்த குரூப்பைச்
சேர்ந்த எந்த முஸ்லீமும், வகைப்பப் பதிவு
செய்து கொள்ள வஃபு போர்டாசிடம் மனுப்
போடலாம். பதிவு செய்யப் போடும் மனுவுல்
வஃபு சம்பந்தப்பட்ட பூரா விவரங்களும் இருக்க
வேண்டும். மனு உறுதியொழிக் கையெழுத்
துடன் இருக்க வேண்டும். இச்சட்டத்திற்கு
முன்பு ஏற்பட்டிருக்கும் வஃபுகளைப் பதிவு
செய்து கொள்ள மனுவானது இச்சட்டம்
அமுலுக்கு வந்த 3 மாதங்களுக்குள்ளும்; இச்
சட்டம் வந்த பிறகு ஏற்படும் வஃபுகளைப் பதிவு
செய்து கொள்ள மனுவானது வஃபு ஏற்பட்ட
தேதியிலிருந்து 3 மாதங்களுக்குள்ளும் போட
வேண்டும். முதலல்லவர்கள் பதிவு மனுப் போடாம
லிருப்பது ஒரு குற்றமாகும். ரூ. 1000 வரை
அபராத தண்டனை விதிக்கப்படலாம்.

வஃபு ரிஜிஸ்டர்

வஃபுகளைப் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு
ரிஜிஸ்டர் போர்டாசால் வைத்துக் கொள்ளப்
படும்.

வஃபுச் சொத்தைப்பற்றிய தீர்ப்பு

ஒரு சொத்தானது வஃபுச் சொத்தா அல்லவா
என்றும், அது ஜியா வஃபா அல்லது ஸுன்னி
வஃபா என்பது பற்றியும் தேவையானால்
விசாரனை செய்து தீர்மானம் செய்ய வஃபு
போர்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால்
இதைச் சிலில் கோர்ட்டில் தாவா செய்து
மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

சீர்க்கார் அறிக்கைகள்

மோட்டார் விதித் திருத்தம்

சென்னை மோட்டார் வாகனச் சட்ட விதி 129 உடன் ஒருபுதிய வகைத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, போலீஸ் ஜில்லா ரூபரின் டென்டென்டிங் உத்தரவின் போல் 'ரோடோபிக் போர்டு'க்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டு அக்கப் போர்டில் உத்தரவுகளும், போலீஸ் ஜில்லா ரூபரின் டென்டென்டையும் தவிர வேறு அக்கத்தானின் இல்லாவிட்டால், அப்பீல் உத்தரவுகள் மட்டும் தனியாகியல் கேட்டு முடிவு செய்யவேண்டுமென்று ஒரு வகைத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

(G. O. 1735 — 30-6-1954-சென்னைச் சர்க்கார் ஜெனரல் சப்ளிமெண்ட் — பாகம் I—244.)

சென்னைக் கட்டட ஐக்கை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு விதிகள் திருத்தம்.

எக்ஸ்பார்டி உத்தரவை மாற்ற மனுப்போட 30 நாள் கெடு

சென்னை - கட்டடங்கள் ஐக்கை - வாடகைக் கட்டுப்பாடு விதிகளில் (Madras Buildings-Lease and Rent Control-Rules-1951) 2-ம் கண்ட திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அனாயாவை:—விதி 9 (3)ல் ரெண்ட் கண்ட்ரோலர் கட்டடத்தின் சொந்தக்காரர் மீதோ, வாடகைக்காரர்மீதோ 'எக்ஸ்பார்டி' யாகச் செய்யும் உத்தரவை மாற்ற மவுக்தரவு கிடைத்த 15 நாட்களுக்குள் மனுப்போடலா மென்று இருக்கிறது. இப்போது அதை மாற்றி 30 நாட்களுக்குள் மவுக்தரவு மனுப்போடலா மென்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்போல விதி 12 (3)ல் ரெண்ட் கண்ட்ரோலருடைய உத்தரவுகளைத் தவிர அப்பீல் செய்யப்பட்டு அப்பீல் கோர்ட்டில் எக்ஸ்பார்டித் தீர்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் அதை மாற்ற 15 நாட்களுக்குள் மனுப்போடவேண்டுமென்று இருந்தது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்பீல் கோர்ட்டிலும் 'எக்ஸ்

பார்டி' தீர்ப்பை மாற்ற 30 நாட்களுக்குள் மனுப்போடலாம். 30 நாள் என்பது ரெண்ட் கண்ட்ரோலரோ, அப்பீல் அதிகாரியோ தம் ருடைய தீர்ப்பைப் பராவாக் கோர்ட்டில் வாசுத்த தேதியிலிருந்து 30 நாட்கள் கணக்குச் செய்யப்படும். அப்பீல் அதிகாரி பராவாக் கோர்ட்டில் தீர்ப்புளிக்காவிட்டால், அந்த அப்பீல் உத்தரவு என்று தினம் சம்பந்தப்பட்ட காரியம் 'சர்வு' செய்யப்பட்டதோ, அத்தேதியிலிருந்து கணக்குச் செய்யப்பட்டவேண்டும். உத்தரவு அவ்வது தீர்ப்பின் கால வரவுத் தேவையான காலத்தை நீக்கி பேற்சண்ட 30 நாள் கணக்குச் செய்யப்பட்டேண்டும். மேலும், ரெண்ட் கண்ட்ரோலரிடமோ, அப்பீல் கோர்ட்டிலோ எக்ஸ்பார்டித் தீர்ப்பை மாற்ற மனுக் கொடுத்த விட்ட பிறகு, அப்போது முடிவடையும் வரையில் அத்தீர்ப்பு நிறைவேற்றமில்லாதிருந்தி வைக்கப்பட்டேண்டும்.

(30-6-1954-சென்னைச் சர்க்கார் ஜெனரல் சப்ளிமெண்ட்—பாகம் II—79.)

ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடு
உத்தரவு (1954)

ஏற்றுமதி சம்பந்தமான முந்திய உத்தரவுகளை எல்லாம் ரத்துச்செய்து விட்டு மத்திய சர்க்கார் புதல் சம்பந்தப்பாடு உத்தரவு ஒன்று 10-5-1954ல் பிறப்பித்திருக்கின்றனர். இது 2-6-1954 தேதியுள்ள சென்னைச் சர்க்கார் ஜெனரல் பாகம் II ருல் சப்ளிமெண்ட் 51 ஆர்ப்பகத்திப பிரகாம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்தச் சர்க்கு களை எந்த எந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய யாடொரு லைசென்சம் தேவையி. லை என்ற ஜப்பதாக்களுப; எந்த எந்தச் சர்க்குக்கு ஏற்றுமதி லைசென்ச வேண்டுமென்று ஜப்பதா வும், லைசென்ச எந்த எந்த அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு கட்டணம் சட்டி ராகுகிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் இக்கட்டப்பாடு உத்தரவில் எவ்வளவுக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து வார்சரிமைச் சட்ட மசோதா.

இப்போது 'இந்தச் சட்டம்' என்று வழங்கி வரும் சட்ட விதிகள் எல்லாம் எந்தச் சட்ட சபைகளாலும் இயற்றப்பட்டவை அல்ல. இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றிச் சட்ட சபைகள் சட்ட மியற்றி இருந்தாலும், பெரும்பாலும் இந்தச் சட்ட மென்பது புராணமான பழங்க வழக்கங்களாலும், உயர் நீதிபதிகள் அந்தந்த வழக்குகளில் அளித்து வரும் உயிர்பிராயங்களும்தான் வந்திருக்கும் விதிகளேயாகும். இந்தியா சுதந்திரமானதே பிறகு இந்தச் சட்ட விதிகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஒரே சட்டத்தில் இரங்கும்படி செய்ய, இந்துச் சட்டத் தொகுப்பு மசோதா என்று தயார் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இதற்கு பலத்த ஆட்சேபங்கள் இருந்தமையால் உயர்வீதம் செய்வதை இந்திய சர்க்கார் கைவிட்டு விட்டனர். ஆனால் விஷயத்தை அவர்கள் கைவிட்டு விடவில்லை. அதே இந்துச் சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவையே தக்க தரையில் பிரித்து, தனித்தனி மசோதா வாக இப்பறி வகுக்கின்றனர். இந்து விவாகச் சட்ட மசோதாவை நகுது இந்திய பார்வியெண்ணின் மேல் சபையாகிய ராஜ்ய சபையில் பாசாகி விட்டது. மக்கள் சபையும் அதை, 'பால்' செய்த பிறகு ஐந்துபதி அவர்களின் அங்கீகாரம் பெற்றது அது சட்டப்பாடுவீடும். இது இந்தச் சட்டத்தில் முதல் பகுதியாகும். இரண்டாவதாக, இந்து மைனர்—ராயன் மசோதா என்ற ஒரு மசோதாவுக்கு இந்தியப் பார்வியெண்ணில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது போது இந்தச் சட்டத்தில் மிகமுக்கியமான ஒரு பகுதியாகிய 'வார்சரிமை' பற்றிய மசோதா பிரகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இம் மசோதாவைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைச் சென்னைச் சர்க்கார் சட்ட இலாகா காரியதரிசிக்கு 7-7-1954-ல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து வார்சரிமைச் சட்ட மசோதா
வின் முக்கிய அம்சங்கள்.

இச் சட்டமானது பிரிபாது இந்தக் குடும்ப சொத்துக்களுக்குப் பொருத்தது. அதாவது, 'அலிபத்த' இந்தக் குடும்ப சொத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இச் சட்டம் கிடையாது.

தவிர, தம்முடைய சொத்துக்களைப்பற்றி உயிர் தன்மம் எழுதி வைக்காமல் இறந்து போகும் இந்தவின் சொத்துக்களைத்தான் இச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வார்சர்கள் இச்சட்டத்தில் கண்ட முறைப்படி அடைவார்கள். மேலும், விசேஷ விவாகச் சட்டப்படி பதிவத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் இந்து ஒருவர் இறந்து போனால், அவருடைய சொத்துக்களுக்கும் இச் சட்டம் கிடையாது. ஏனென்றால், அவருடைய சொத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய வார்சரிமைச் சட்டம் (Indian succession Act 1925) என்ற சட்ட வர்த்தகங்கள் படித்தான் வார்ச பர்த்தியம் கிரீனயிக்குட்டு என்று விசேஷ விவாகச் சட்டத்திலேயே ஒரு வர்த்தகு இருக்கிறது.

உயிர் எழுதாமல் இறந்து போகும்
ஆண் இந்துவின் வார்சர்கள்.

இச்சட்டப்படி இறந்த ஆண் இந்துவின் வார்சர்கள் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களாவர்:— (1) சிலாங்கிய வார்சர்கள் (Preferential Heirs) (2) 'ரோத் தாஜர்கள்' அதாவது, தாயாதி அல்லது பக்காளிகள் (3) பந்துக்கள். முதல் வகுப்பைச் சேர்ந்த வார்சர்கள் இரண்டு பாகங்களைப் பிரிச்சுப் பட்டிருக்கின்றனர். முதல் பாகத்தில் கண்ட வார்சர்கள் யாவரும் சேர்ந்த பாகம் இறந்த இந்துவின் சொத்துக்களுக்கு வார்ச ஆவார்கள். அதாவது:— இறந்த இந்துவின் மகன்; விதவை; மகன்; முன்னமே இறந்து போன மகனின் மகன் அல்லது மகல்; முன்னமே இறந்து போன மகளின் மகன் அல்லது மகல்; முன்னமே இறந்து போன ஒரு மகளின் விதவை; முன்னமே இறந்த போன மகனின் மகன்; முன்னமே இறந்து போன மகளின் மகன்; முன்னமே இறந்து போன மகளின் மகன்.

இது வாசிப்பதற்குக் கொஞ்சம் குழப்பமாக இருந்தாலும் இவ்வார்களை நன்றாகக் கவனிக்கவும். ஏனென்றால், உயிர் எழுதி வைக்காமல் இறந்து போகும் ஒரு இந்துவின் சொத்துக்களை மேலே கண்ட வார்சர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து (அதாவது, அல்லாத வார்சர்கள் எல்லாவும் சேர்ந்து) இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இறந்தவருடைய சொத்துக்களை வார்சாக அடைவார்கள்.

மேலே கண்ட வார்ப்புகள் இறந்தவருடைய சொத்துக்களை அடியில் கண்ட விதாசாரப்படி அடைவார்கள். அதாவது:—இறந்தவருடைய விதவைக்கு (யணைவிக்கு) ஒரு பாகம்; (இரண்டி லுமுற்ற யணைவி-விதவைகள் இருந்தாலும் எல் லோருக்குமாக ஒரு பாகத்தான்); ஒவ்வொரு ஆண் மகனுக்கும் ஒருபாகம்; ஒவ்வொரு பெண் மகளுக்கும் பாதி பாகம். இறந்த மகனுடைய கிணையிலுள்ள வார்ப்புகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு பாகம்; இறந்த மகனுடைய கிணையிலுள்ள வார்ப்புகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து பாதி பாகம்.

உதாரணம்:—(1) இறந்த இத்துவுக்கு ஒரு மனைவியும், மூன்று ஆண் மகனும் நான்கு பெண் மகனும் உண்டு. சொத்தை 6 பாகம் களாசப் போடவேண்டும். மனைவி விதவைக்கு 1 பாகம்; ஆண் மகன் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பாகமாக 3 ஆண் மகன்களுக்கும் 3 பாகங்கள்; பெண் பகன் ஒவ்வொருவருக்கும் பாதி பாகமாக 4 பெண்மகன்களும் 2-பாகங்கள் ஆக 6-பாகங்கள்.

உதாரணம் (2):— இறந்த இத்துவுக்கு ஒரு மனைவி விதவைமட்டுமே ஒரு பெண்ணை இறக்கின்ற னார். மனைவி-விதவைக்கு 1 பாகமும் பெண் ணுக்கு ½ பாகமும் கிடைக்கும். அதாவது, சொத்தை மூன்று பாகமாகச் செய்து மனைவி- விதவை இரண்டு பாகங்களை அடைவாள்; பெண் ஒரு பாகத்தை அடைவாள்.

உதாரணம் (3):— இறந்த இத்துவுக்கு ஒரு ஆண் மகனும் ஒரு பெண் மகனும் இருக்கின்ற னார். ஆண் மகனுக்கு 1 பாகம்; பெண் மக னுக்கு ½ பாகம். அதாவது, 3ல் 2 பாகம் ஆண் மகனுக்கும் 3 ல் 1 பாகம் பெண்மகனுக்கும் போகும்.

இறந்த மகனுடைய கிணையில் ஆண் மகன் அல்லாத மகன்வழிற்றுப் போனவர்கள் இருந் தால் 1 பாகம் உண்டு. ஆனால் இறந்த மகனுடைய கிணையில் அவருடைய ஒரு விதவை மட்டிக்கு இருந்தாலும்; பெண் வார்ப்புகள் மட்டும் இறந்தாலும் அக்கிளைக்குப் பாதி பாகத்தான் உண்டு.

உதாரணம் (4) இறந்த இத்துவுக்கு ஒரு ஆண் மகனும் ஏற்கனவே இறந்தபோன ஒரு மக னுடைய விதவையும் இருக்கிறார்கள். ஆண் மக னுக்கு 1 பாகம்; விதவை பருமகனுக்கு ½ பாகம்; அதாவது சொத்தில் 3ல் 2 பாகம் மகனுக்கும் 3 ல் ஒரு பாகம் விதவை பருமகனுக்கும் போகும்.

இறந்த பெண்ணின் கிணையிலுள்ள வார்ப்புகள் எல்லோரும் சேர்த்து ½ பாகத்தை அடைவாள்.

உதாரணம் (5):— இறந்த ஒரு இத்துவுக்கு ஒரு ஆண்மகனும் மூன்பே இறந்த ஒரு பெண்

னின் மகனும் இருக்கிறார்கள். ஆண் மகனுக்கு ஒரு பாகமும்; போனுக்கு (தெனவிராணுக்கு) ½ பாகமும் உண்டு. அதாவது, சொத்தில் 3 ல் 2 பாகம் மகனுக்கும் 3ல் 1 பாகம் பெண் வழிற்றுப் போனுக்கும் போகும்.

ஒரு கிளைக்குக் கிடைக்கும் பாகத்தையும் மேலே கண்ட விதிகளின்படி அக்கிணையிலிருந் து வார்ப்புகள் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலே கண்ட வார்ப்புகள் ஒரு வரும் இல்லாவிட்டால்

இறந்த இத்துவுக்கு மேலே முதல் குறியில் முகல் பாகமாகக் கண்டிருக்கும் வார்ப்புகள் ஒரு வகட்ட இல்லாவிட்டால் கீழே இரண்டாம் பாகப்பாகக் கண்டிருக்கும் வார்ப்புகள் கீழேகண்ட வரிசைக்கிரமப்படி, அதாவது, முதல் வரிசை யில் சொல்லப்பட்டும் வார்ப்பு இல்லாவிட்டால் இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டும் வார்ப்பும்; முதல் இரண்டு வார்ப்புகளும் இல்லாவிட்டால் மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்டும் வார்ப்புகளும் இவ் விதமாகவே சொத்தை அடைவார்கள்.

ஒரே வரிசையில் இருக்கும் வார்ப்புகள் அவர்க ளுக்குள் சொத்தைச் சமபாகமாக அடைவார்கள்.

வரிசை

- (1) தகப்பன்; தாய்
- (2) மகனின் பெண்ணின் மகன்; மகனின் மகனின் பெண்; மகனின் பெண்ணின் பெண்; சகோதரர், சகோதரி.
- (3) பெண்ணின் மகனின் மகன்; பெண்ணின் மகனின் மகன்; பெண்ணின் மகனின் மகன்; பெண்ணின் மகனின் மகன்.
- (4) சகோதரர் மகன்; சகோதரி மகன்; சகோதரரின் மகன்; சகோதரியின் மகன்.
- (5) தகப்பனின் தகப்பன்; தகப்பனின் தாய்;
- (6) தகப்பனின் விதவை; சகோதரரின் விதவை;
- (7) தகப்பனின் சகோதரர்; தகப்பனின் சகோதரி
- (8) தாயின் தகப்பன்; தாயின் தாய்
- (9) தாயின் சகோதரர்; தாயின் சகோதரி

இவர்களும் ஒருவரும் இல்லா விட்டால்

மேற் கண்ட வார்க்கள் ஒருவரும் இல்லா விட்டால் இறந்தவருடைய சொத்துக்கு அவருடைய 5 தலைமுறைக்குள் இருக்கும் தாயாதிகள் (சோத்திரங்கள்) வார்க்களாவார்கள். அவர்களும் ஒருவரும் இல்லாவிட்டால், இறந்த இடதுயன் பத்துக்கள், 5 தலைமுறைகள் இருப்பவர்கள் தான் வார்க்கள். இவர்களுக்குள் வரிசைக் கிரமம் எப்படி என்பது பற்றி வித்களும் இம்மசோதாவில் இருக்கின்றன.

ஸ்திரீகள் அடையும் சொத்தில் அவர்களுக்குப் பூர்ண உரிமை ஏற்படும்.

இது வரை இந்தச் சட்டப்படி ஸ்திரீகள் தங்களுடைய கணவன் சொத்தையோ தகப்பன் சொத்தையோ மனனுடைய சொத்தையோ வார்க்க முறைமையில் அடைந்தால் அவர்கள் ஆயுள் உள்ளவரைதான் அச் சொத்தக்களை அனுபவிக்கலா பென்றும், சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தாலொழிய ஸ்திரீ வார்க்கள் தாங்கள் மனனையும் சொத்துக்களை விற்கச் சட்டப் பாத்தியமில்லை என்றும் இருக்கிறது. இம்மசோதாவானது சட்டமானால், இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு வார்க்க முறைமையில் ஒரு ஸ்திரீ அடையும் சொத்துக்களுக்கு அவள் சர்வ சுதந்தர பாத்திய முன்னவளாகி விடுவாள். அதாவது ஆண் வார்க்களைப் போலவே சொத்தைப் பராதீனம் செய்யும் பூர்ண உரிமை ஸ்திரீகளுக்கும் வந்தவிடும்.

ஸ்திரீகளுக்கு வார்க்ககள்

ஸ்திரீகள் பூர்ண உரிமைகளுடன் வைத்திருக்கும் சொத்துக்களுக்கும் அவர்களுடைய ஸ்திரீ தன் சொத்துக்களுக்கும் வார்க்கக் கிரமம் பின் வருமாறு. உயில் மூலம் சொத்தைக் கொடுக்காமல் இறக்கும் இறந்த ஸ்திரீயின் (1) சந்திரன். (2) கணவன் (3) தாய் தகப்பன் (4) கணவனின் வார்க்கன் (5) தாயின் வார்க்கன் (6) சகப்பனின் வார்க்கன். மேலே கண்ட வரிசையில் முதல் வரிசையிலிருப்பவர்கள் இல்லா விட்டால் இரண்டாவது வரிசையிலிருப்பவரும் அவரும் இல்லா விட்டால் அடுத்த வரிசையிலிருப்பவர்களும் இப்படியே வார்க்களாவார்கள். ஒரே வரிசையிலுள்ள வார்க்கள் சம பாகமாகச் சொத்தை அடைவார்கள்.

இப்போது சொத்தை அனுபவிக்கும் ஸ்திரீவார்க்கள்

இப்போது இருக்கும் இந்தச் சட்டப்படி இறந்தவருடைய சொத்துக்களை வார்க்க முறை

மையில், பராதீனம் செய்ய உரிமையின்றி ஆயுள்வரை அனுபவித்து வந்த உடிய பாத்தியத் துணிருக்கும் ஸ்திரீயானவள் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இறந்து விட்டால், இச்சட்டப்படிக்கே அடுத்த வார்க்க யார் என்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அதாவது யாருடைய சொத்துக்கு வார்க்க கண்டு பிடிக்க வேண்டுமோ அவர் அந்த ஸ்திரீ இறந்த உடனே இறந்திருந்தால் அவருடைய சொத்துக்களுக்கு இச்சட்டப்படி யார் வாரிசோ, சொத்துக்கள் அவ்வார்க்களைத் தான் சேரும்.

மருமக்கள்தாயம், அலியசந்தரான எம்பூத்திரி இச்சட்டத்திற்குப் பட்டவர்களுக்கும், சந்தியாகிகள் வானப் பிரஸ்தர்கள், கைவூதகப் பிரம்சாரிகள் இவர்களுக்கும் இச் சட்டத்தில் வார்க்கக் கிரமம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை

வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை பிறகு உயிருடல் பிறந்தால், சொத்தை உடையவர் இறந்து போகும் போது அக்குழந்தை பிறந்திருந்தால் எப்படியோ, அப்படியே அக்குழந்தைக்கு வார்க்கபாத்தியம் உண்டு.

விபசாரத்திலிருக்கும் மனைவிக்கு வார்க்க பாத்தியம் இல்லை

திருமணம் ஆனபிறகு, கணவன் உயிருடலிருக்கையில் விபசாரமாக இருந்த மனைவிக்குக் கணவன் சொத்தில் வார்க்கபாத்தியம் ஏற்படாது. ஆனால் இவ்விதம் அவள் விபசாரமாக இருந்தான் என்பது கணவனுக்கு மனைவிக்கு டேர்த ஒரு வழக்கில் அது சம்பந்தமாக ஒரு விவாதப் பிரச்சனை ஏற்பட்டு அதன் பேரில் கோர்ட்டால் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அத்தீர்மானம் அப்பீல் முதலிய டேவடிக்கைகளில் மாற்றப்படாமலிருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் மனைவிக்கு வார்க்க பாத்தியம் கிடையாது.

மறுமணம் செய்து கொண்ட சில விதவைகளுக்கு வார்க்க பாத்தியம் இல்லை.

வார்க்க பாத்தியம் ஏற்படும் போது அடியில் கண்ட விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இறந்த இடதுயன் சொத்தில் வார்க்க பாத்தியம் கிடையாது. அவர்களாவன:—முன்பே இறந்த மனனுடைய விதவை; தகப்பனின் விதவை; சகோதரரின் விதவை இவர்கள்.

தொழிற்சாலைச் சட்டம்

(விதிகள், அறிக்கைகளுடன் விளக்கம்.)

[தொழிற்சாலைச் சட்டம் (The Factories Act—1948) என்பது 1948 ஆம் வருடத்திய 63 ஆவது மத்தியச் சட்டம். இச்சட்டம் 1-4-1949 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. இச்சட்ட ஷாத்தின்சுளும், அதை அனுசரித்தச் சென்னைச் சர்க்காரால் இயற்றப்பட்டுள்ள விதிகளும் “வக்லே”—1954 ஜனவரி இதழ் முதல் தொடர்ச்சியாக விளக்கம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதிலிருந்து சட்ட விளக்கமே ஒழிய மொழிபெயர்ப்பு அல்ல.]

1954 ஆம் வருடத்திய தொழிற்சாலைத் திருத்தச் சட்டம்

சமீபத்தில் தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் பல முக்கிய ஷாத்தின்க்கள் 1954 ஆம் வருடத்திய 25-ஆவது மத்தியச் சட்டத்தால் திருத்தி அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்திருத்தச் சட்டத்திற்கு “1954—ஆம் வருடத்திய தொழிற்சாலைத் திருத்தச் சட்டம்” (Factories Amendment Act 1954—என்று பெயர். இத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு 7-5-1954ல் ஜனாதிபதி அவர்களால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டு, அத் தேதி முதல் இது அமுலுக்கு வந்து விட்டது. “வக்லே” பத்திரிகையில் அடுத்தபடியாகத் தொடர்ந்து விளக்கப்படவேண்டிய தொழிற் சாலைச் சட்டத்தின் “சம்பளத்துடன் வருடாந்தர (லீவு) விடுமுறை” என்று 8 ஆவது அத்தியாயம் முழுமையும் புதிதாகத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஷாத்தின்க்கள் முதலில் 8ஆம் விளக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

“சம்பளத்துடன் வருடாந்தர (லீவு) விடுமுறை” புதிய திருத்தச் சட்ட ஷாத்தின்க்கள். அத்தியாயம் 8.

முன்பு இருந்த 8 ஆவது அத்தியாயத்தின் தலைவங்கம் “சம்பளத்துடன் விடுமுறை” என்று இருந்ததை “சம்பளத்துடன் வருடாந்தர விடுமுறை” என்று இத்திருத்தச் சட்டத்தால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அத்தியாயத்தில் கண்டிருக்கும் ஷாத்தின்க்கள் எல்லாம், வேற சட்டப்படிக்கோ, அல்லது மத்தியஸ்தத் தீர்ப்பின் படிக்கோ, அல்லது வேலை ஒப்பந்தப்படிக்கோ, ஒரு தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரிமைகளுக்கு முரணாக வற்புறுத்தப்பட மாட்டா.

மேலும் மேற்கண்ட மத்தியஸ்தத் தீர்ப்பின் படிக்கோ, வேலை ஒப்பந்தப் படிக்கோ தொழிலாளருக்குச் சம்பளத்துடன் அதிக மாட்கள் வருடாந்தர விடுமுறை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவ்வித அதிகமான விடுமுறையை அடைய தொழிலாளருக்கு உரிமை உண்டு.

மேலும், சர்க்காரால் தீர்வாகச் செய்யப்படும் ரயில்வே தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு, மத்திய சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விடுமுறை சம்பந்தமான விதிகள் ஏற்பட்டிருந்தால், அவ்விதத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அத்தியாயத்தில் கண்டிருக்கும் ஷாத்தின்க்கள் பொருத்தமாட்டா.

சம்பளத்துடன் வருடாந்தர விடுமுறை (லீவு) நாட்கள் எவ்வளவு?

ஒரு வருடத்தில், அதாவது ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி முதல் ஆரம்பமாகும் ஒரு வருடத்தில் (Calendar year) ஒரு செஷன் 79 தொழிற்சாலைகளில் 240 அல்லது அதற்கு அதிகமான நாட்கள் வேலை செய்திருக்கும் ஒரு தொழிலாளருக்கு, அடுத்த வருடத்தில், (அதாவது அடுத்த ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி முதல் ஆரம்பமாகும் வருடத்தில்) கீழே கண்டபடி சம்பளத்துடன் விடுமுறை (லீவு) நாட்கள் அளிக்கப்படவேண்டும்.

(1) வயது வந்த, (அதாவது 18 வயது பூர்த்தியான) தொழிலாளராக இருந்தால், அவர் முந்திய வருடத்தில் வேலை செய்திருக்கும் ஒவ்வொரு 20 நாட்களுக்கும் ஒரு நாள் வீதம் சம்பளத்துடன் லீவு எடுக்கலாம். (2) குழந்தைத்

தொழிலாளராக இருந்தால், முந்திய வருடத்தில் வேலை செய்திருக்கும் ஒவ்வொரு 15 நாட்களுக்கும் ஒரு நாள் வீதம் சம்பளத்துடன் வீவு எடுக்கலாம்.

240 நாட்களை எப்படி கணக்குச் செய்வது.

தொழிலாளர் வேலை செய்யும் நாட்களுடன் கீழே கண்ட நாட்களையும் சேர்த்துக் கூட்டி, மொத்தம் 240 நாட்கள் அல்லது அதிகமான நாட்கள் ஆனால் போதும். அதாவது:—(1) ஒப்பந்தப்படியோ அல்லது விதிகளின்படியோ தொழிற்சாலையில் வேலை டெப்த முடியாமல் மூடப்பட்டிருக்கும் நாட்களையும் (Lay off) (2) ஸ்திரீ தொழிலாளர் கர்ப்பமாக இருக்கும் போது எடுத்துக்கொள்ளும் வீவு நாட்களையும்—(இதில் 12 வாரங்களுக்கு அதிகப்படுத்த வீவு நாட்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்) (3) தொழிலாளர் எந்த வருடத்தில் வீவு எடுக்கிறாரோ அதற்கு முந்திய வருடத்தில் அவருக்குள்ள வீவு நாட்கள்—இம்முண்டு இன்னவையையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஒரு தொழிலாளர் அவ் வருடத்தில் குறைந்தது 240 நாட்கள் வேலை செய்திருக்கிறாரா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இந்த நாட்களுக்கு வீதாசாரமான வீவு நாட்கள் கிடையாது.

விடுமுறை நாட்களை நீக்கி வீவு நாட்கள் உண்டு.

சம்பளத்தடன் வருடாந்தர வீவு நாட்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தியோ, முடிந்த பின்போ, அல்லது நடுவிலோ வரும் விடுமுறை நாட்களை (Holidays) நீக்கி ஒரு தொழிலாளருக்குச் சம்பளத்தடன் வருடாந்தர வீவுநாட்கள் உண்டு.

வருட நடுவில் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும் தொழிலாளருக்குச் சம்பளத்துடன் வீவு நாட்கள் எவ்வளவு?

இத் திருத்தச் சட்டப்படி இச் சந்தர்ப்பத்தில் 'வருடம்' (Calendar year) என்பது ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி முதல் ஆரம்பமாகும் ஒரு வருடத்தைத்தான் குறிக்கும் என்பதைக் கவனித்தோம்.

ஜனவரி மாதம் முதல் தேதிக்குப் பிறகு வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கும் ஒரு தொழிலாளரும், அவ்வருடத்தில் பாக்கி இருக்கும் மொத்த நாட்களில் குறைந்தது மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாட்களில் வேலை செய்திருந்தால் அவருக்கும் மேலே கண்ட வீதாசாரப்படி வீவு நாட்கள்

உண்டு; அதாவது வயது வந்த தொழிலாளராக இருந்தால் அவர் வேலை செய்த 20 நாட்களுக்கு 1 நாள் வீதமும்; குழந்தையாக இருந்தால் 15 நாட்களுக்கு 1 நாள் வீதமும் வீவு உண்டு.

வருட மத்தியில் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளருக்கும், நீக்கப்பட்ட தொழிலாளருக்கும் வீவு உண்டு.

வருடமத்தியில் ஒரு தொழிலாளர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டாலும் (Discharged) அல்லது நீக்கப்பட்டாலும் (Dismissed) அவர் மேலேகண்ட மொத்த நாட்களுக்கு வேலை செய்யாமலிருந்தாலும், அவர் வேலை செய்த நாட்களுக்கு மேலேகண்ட வீதாசாரப்படி வீவு நாட்கள் உண்டு.

வீவு நாட்களில் பின்னங்கள்

இந்த ஷரத்தின்படி, வீவு நாட்கள் கணக்குச் செய்வதில் ஒரு நாளில் அரை அல்லது அதிகமான பாகத்திற்கு எடுக்கப்படும் வீவை ஒரு முழு நாளாகவும், அரை நாளுக்குக் குறைவாக எடுக்கப்படும் வீவை விட்டு விட்டும் கணக்குச் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு வருடத்தில் முழு வீவும் எடுக்காவிட்டாலும்; வீவு மறுக்கப்பட்டாலும்,

ஒரு தொழிலாளர் ஒரு வருடத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய வீவு முழுமையும் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், அவர் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய பாக்கி வீவு நாட்களை அதற்கடுத்த வருடத்தில் அவருக்குள்ள வீவு நாட்களுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் இவ்வந்தம் அடுத்த வருடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய வீவு நாட்களை வயது வந்த தொழிலாளராக இருந்தால் 30 நாட்களுக்கு மேலும், குழந்தைத் தொழிலாளராக இருந்தால் 40 நாட்களுக்கு மேலும் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இருந்தாலும் ஒரு தொழிலாளர் சம்பளத்துடன் தமக்கு வீவு வேண்டுமென்ற கேட்டும் அவருக்குக் கீழே விவரிக்கப்படும் திட்டப்படி வீவு கொடுக்க மறுக்கப்பட்டோவிட்டால், அத்தொழிலாளர் தம்முடைய வீவு ஐடா நாட்களையும் மேலே சொல்லப்பட்ட வாய்பு இல்லாமல் எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமானாலும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, பந்திய வருடங்களில் அவ்வித வீவுநாட்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

எப்படி வீவு கேட்பது?

ஒரு தொழிலாளர் மேலே சொன்னபடி சம்பளத்துடன் தமக்குரிய வீவை எடுத்துக்கொள்ள

வீருண்பினால், எந்தத் தேதி முதல் அவருக்கு வீவு வேண்டுமோ, அதற்குக் குறைந்தது 15 நாட்களுக்குமுன்பே தமக்குள்ள ஜாடா வீவுமோ அல்லது அதன் பாகமோ வேண்டு வென்று கோரி எழுத்து மூலம் வீவு மனு எழுதி, தொழிற்சாலை யானேஜரிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

1947ஆம் வருடத்திய தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் (Industrial Disputes Act 1947) செக்ஷன் 2 (n) என்ற ஊர்தில் பொது உபயோகச் சேவைகள் (Public Utility Service) என்று குறிப்பிடப்படும் தொழில் களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர் தாம் வீவு எடுத்துக்கொள்ள விரும்பும் தேதிக்குக் குறைந்தது 30 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே மேலே கண்டபடி வீவு மனுச் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

மேலும் ஒரு தொழிலாளருக்குரிய வீவை எந்த வருடத்திலும் அவர் மூன்று தடவை களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

தேக அசௌக்கியம் காரணமாக வீவு

ஒரு தொழிலாளர் தேக அசௌக்கியம் காரணமாகத் தமக்குச் சம்பளத்துடனுள்ள வீவு நாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள இவ்விடப்பட்ட டால், மேலே கண்டபடி 15 அல்லது 30 நாள் அவகாசம் கொடுக்காமலே வீவு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

**ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும்
'வீவு' கொடுப்பதாற்றிய திட்டம்
வகுத்துக் கொள்ளலாம்**

'வீவு' சம்பந்தமான இந்த ஷரத்த்களின் படி ஒரு தொழிலாளருக்குச் சம்பளத்துடன் வீவு கொடுப்பதை ஒழுங்கு செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தை (Scheme) தொழிற்சாலை சிர்வாகஸ் திர்சன் வகுத்து, அதை தொழிற்சாலை சிப் இன்ஸ்பெக்டரிடம் பதியவைக்கலாம். இவ் விதத் திட்டத்தை 1947ஆம் வருடத்திய தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 3ஆவது செக்ஷன்படி அமைக்கப்பட்ட அத்தொழிற்சாலைக் காரியக் கமிட்டி (Works Committee)யுடன் கலந்தோ, அல்லது வேறு சட்டத்தின்படி அமைக்கப்பட்ட அதேவிதமான கமிட்டியுடன் கலந்தோ, அல்லது இதற்கான விதிகளின்படி தேர்த்தெடுக்கப்படும் தொழிலாளர் பிரதிநிதி னுடன் கலந்தோ, தொழிற்சாலைக்காரர்கள் மேற்கண்ட திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். இவ் விதத் திட்டத்தைத் தொழிற்சாலையின் முக்கிய இடங்களில் பதிகரமாகப் பிரசாரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். இத்திட்டம் 12 மாதக் களுக்கு அமுவல் இருக்கும். அதே திட்

டத்தை மாததங்கள் செய்தோ, அப்படியேயோ மேற்கண்ட தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளுடன் அதேவிதம் கலந்து மறுபடியும் 12 மாதக் களுக்கு அமுவல் இருக்கும்படி புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம். இவ்விதம் புதுப்பித்த விஷயத் தைத் தொழிற்சாலை சிப் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் தெரிவித்து விடவேண்டும்.

சரியான கெடுவுக்கு முன்பே வீவு கேட்டுப் போடப்படும் மனுவைக் கொடுக்கத் தொழிற் சாலைக்காரர்கள் மறக்கக் கூடாது; ஆனால் மேலே கண்ட திட்ட ஷரத்த்களை மனு சரித்து வீவு கொடுப்பதை மறுக்கவும் தொழிற் சாலைக்காரர்களுக்கு உரிமை உண்டு.

**வீவு எடுக்குமுன் நீக்கப்படும்
தொழிலாளருடைய வீவுச் சம்பளம்**

ஒரு தொழிலாளர் சம்பளத்துடன் எடுக்கக் கூடிய வீவு பூராவையும் எடுக்கு முன்பே அவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவருடைய வீவு நாட்களுக்கான சம்பளம் அடுத்த இரண்டு நாட் களுக்குள்ளே அவரிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு தொழிலாளர் வீவு கேட்டு, அது மறக்கப் பட்டதால் அத்தொழிலாளர் தாமே வேலையி லிருந்து விலகிக்கொண்டு விட்டால், அவருடைய வீவு நாட்களுக்கான சம்பளம் அவரிடம் அடுத்த காலுக்குள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

ஒரு தொழிலாளரை வேலையை விட்டு நீக்கு வதற்குமுன் அவருக்கு முன்னதாகவே கோட் டீஸ் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால், அத்தொழி லாளர் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பாக்கி வைத் திருக்கும் வீவு நாட்களை கோட்டீஸ் கொடுக்கப் படவேண்டிய கெடு கணக்குச் செய்வதில் சேர்த் துக் கொள்ளக் கூடாது.

வீவுச் சம்பளம்

வீவு எடுப்பதற்கு முன்பு உள்ள ஒரு மாதத் தில் அத் தொழிலாளருக்கு தினசரி சராசரிச் சம்பளம் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே விகிதப்படி அத்தொழிலாளர் எடுத்துக் கொள்ளும் வீவு நாட்களுக்கும் அவருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மேலே கண்ட சராசரிச் சம்பளம் கணக்குச் செய்வதில் அதிக நேர வேலைச் சம்பளமும் பரணைச் சேராது. ஆனால் பஞ்சப்படியும், குறைந்த வீலைக்கு உணவுதானியம் முதலிய சாமான்களை அத் தொழிலாளர் சதுவை விலையில் வாங்கக் கூடியதால் ஏற்படும் லாபமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். இதை எப்படி கணக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று விதிகள் குறிப்பிடும்.

(தொடரும்)

மெழக்கும் சீர்ப்பும்

இப்பகுதியில் நமது சுப்ரீம் கோர்ட், ஹைகோர்ட்டுகள் முதலிய உயர் நீதி மன்றங்களின் நீதிபதிகளால் அளிக்கப்படும் தீர்ப்புகளின் முக்கிய அம்சங்களை ஒட்டி, சட்ட விளக்கம் செய்யப்படும். சட்ட தத்துவங்களை விளக்கும் அன்றைய நாட்டு உயர் நீதிபதிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் நேயர்கள் இங்கே வாசிக்கலாம்.

தகப்பன் மைனர் மகன் இருவருக்கும் பொதுவான சொத்தை மைனர் மகனுக்கு மட்டில் சொந்தம் போலப் பாவித்துத் தகப்பன் கார்டியன் முறைமையில் அதைக் குத்தகைக்கு விட்டார். தகப்பன் தம் பாகத்தை இழந்ததாக ஏற்பட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு.

[ஆதாரம்:—1954 (1) மதராஸ் லா ஜர்னல் 714.]

பாரம்மா, பம்பம்மா என்ற இரண்டு சகோதரி களுக்குச் சொந்தமாக 9 ஏசர் 49 செண்ட் எஞ்சை சிலம் இருந்தது. பம்பம்மாள் மாகண்ணை என்பவரை மணந்து கொண்டாள். அவருக்கு இரண்டு ஆண்மக்கள் பிறந்தனர். இவர்களுக்குச் சித்தலிங்கண்ணை, சின்னபலவண்ணை என்று பெயர். பம்பம்மாள் 1923-ல் இறந்தாள். மேலே கண்ட 9 ஏசர் 49 செண்ட் நிலத்தில் அவளுக்குள்ள பாதி வீதத்திற்கு அளவுடைய தூண்டு ஆண்மூழ்கைகளை தான் வாங்காள். பம்பம்மாள் இறந்த பிறகு இக்குழந்தைகளை அளவுடைய சகோதரியான பாரம்மா தன்னுடன் வைத்துக் கொண்டு வளர்த்து வந்தாள். அத்துடனிலே, மேற்பெண்ட் சொத்தில் தனக்குள்ள பாதி பாகத்தையும் பாரம்மாள் இக்குழந்தைகள் இருவருக்குமே 22-6-1923 தேதியில் ஒரு செட்டில்மெண்ட் சூலம் எழுதிக்கொடுத்த விட்டாள். அதாவது மேலே கண்ட 9 ஏசர் 49 செண்ட் நிலமும், இந்த இரண்டு ஆண்மூழ்கைகளுக்கே பூராவும் சொந்தமாகி விட்டது.

இக்குழந்தைகளின் தகப்பன் மாகண்ணை இரண்டாவது கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறபோது இறந்து வந்தார். இந்த நிலைமையில் முதல்

குழந்தையான சித்தலிங்கண்ணை என்பவன் 1924-ல் இறந்து விட்டான். இந்தச் சட்டப்படி இறந்த இக்குழந்தையின் பாகத்திற்குத் தகப்பன் தான் வாங்க. ஆகையால் மேலே கண்ட 9 ஏசர் 49 செண்ட் நிலமும் இரண்டாவது குழந்தையான சின்ன பலவண்ணைவுக்கும், தகப்பன் மாகண்ணைவுக்கும் சம்பாத்தியமுள்ள பொதுச் சொத்தாகி விட்டது.

இந்த நிலைமையில் 25-8-1926-ல் இந்த நிலங்கள் ஜாடாவையும் தகப்பன் 12 வருடங்களுக்குப் பாரம்மாவிடமே குத்தகைக்கு விட்டார். வருடக் குத்தகை ரூ. 500. குத்தகைப் பத்திரத்தில், ஜாடா நிலமும் மைனர் சின்ன பலவண்ணைவுக்கே சொந்தம் என்றும், மைனரையைய கார்டியன் முறைமையில் தாம் அந்த நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதாகவும் கண்டிருந்தது. அதாவது, சட்டப்படி ஜாடா நிலமும் தகப்பன் மைனர் மகன் இருவருக்கும் சொந்தமாக இருந்தாலும், எல்லாம் மைனர் மகனுக்கு மட்டில் சொந்தம் போலக் கண்டு இக்குத்தகைப் பத்திரம் எழுதப்பட்டது. குத்தகைத் தொகைகளுக்கு 1927, 1932 இந்த வருடங்களில் கொடுக்கப்பட்ட ரசீதுகளும் மைனர்சார்டியன் என்ற முறையிலேயே தகப்பனால் கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் 1934-ல் மைனர்சார்டியன் வருடக் குத்தகைத் தொகையை வசூல் செய்யத் தகப்பன் கோர்ட்டில் ஒரு தாவாவும் போடவேந்தது.

இந்த நிலைமையில் 1935-ல் மாகண்ணைவுக்குப் பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. சொத்தைப் பெந்தகம் வைத்துக் கடன் வாங்க நிச்சயம் செய்தார். பெந்தகம் வைக்கச் சொத்து ஏது? அவருக்கு ரூபகம் வந்தது. தம்புடைய இறந்த மகனுக்கு 9 ஏசர் 49 செண்ட் நிலத்தில் பாதி வீதம் இருந்ததே. அவன் இறந்த பிறகு அப்பாதி வீதத்திற்குத் தாம் தானே சட்டப்படி வாங்க.

ஆகையால் தப்பாதி வீதத்தை ரூ. 3000-க்குப் பெந்தாமர வைத்தக் கடன் வாங்கினார். பிறகு 1936-ல் அதே பாதி பாகத்தைக் கடன் கொடுத்தவருக்கே பெந்தகக் கடன் தொகைக் காசுவேசாட்டுதல் போட்டு விற்பன் விட்டார். விற்பனை விட்டாலும் சொத்தின் சுவாசினம் அவரிடமில்லை. குத்தகைதாரிடமே இருந்தது. சொத்து வரக்கிப்பவரும் அதை வேறு ஒருவருக்கு 1944-ல் விற்பனை விட்டார். புதிதாகச் சொத்து வாங்கியவர் ஜூடா சொத்துக்களையும் வைத்திருந்த சின்ன பஸவண்ணு (இவர் இதற்குள் மேஜராகி விட்டார்,) மீது பாகவ்யஜம் தொடர்ந்தார். அதாவது சொத்துக்கள் சின்ன பஸவண்ணுவுக்கும் அவருடைய தகப்பன் சாகண்ணுவுக்கும் சம்பாகமுள்ள சொத்துக்கள் என்றும், தகப்பனுடைய பாதி பாகத்தை ஒருவர் விலைக்கு வாங்கி அவரிடமிருந்து தாம் விலைக்கு வாங்கி இருப்பதாகவும் ஆகையால் சொத்தை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்துத் தம்மிடம் பாதி பாகம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும் அவர் தாலாதொடர்ந்திருந்தார். மகன் முதல் பிரதிவாதி. சொத்தை விற்பனை தகப்பன் இரண்டாம் பிரதிவாதி.

மகன் கட்டி ஆமரூர். மற்றக் கட்டிகளை எல்லாம் காம் இங்குக் கவனிச்சு வேண்டியதில்லை. கடைசி வரைவாதாடப் பட்டு, சுபரீம் கோர்ட்டால் ஏற்றக் கொள்ளப்பட்ட கட்டி ஒன்றை மட்டில் கவனிப்போம்.

முதலில் சொத்துக்கள் தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் சம்பாத்தியமுள்ள பொதுச் சொத்தாக இருந்தாலும், 1926-ல் அதைக் குத்தகைக்கு விடுப்போது ஜூடா சொத்துக்களும் மைனர் மகனுக்கு மட்டில் சொத்தம் போலவே பாவித்தம் மைனர் மகனுடைய காரியன் என்ற முறைமையில் மட்டில் தகப்பனுனவர் குத்தகைப் பத்திரம் எழுதி வாங்கியது. தமக்கு இச் சொத்தில் சொத்த முறைமையில் எவ்வீத பார்த்தியமில்லை என்பதை இக் குத்தகைப் பத்திரம் வாங்குவதன் மூலம் தகப்பன் ஒப்புக்கொண்டது போலாகும். 1926 வருந்து குத்தகைதாரோ 12 வருடங்களுக்கு மேலாக இச் சொத்தை அனுபவித்திருக்கிறார். குத்தகைதாரர் அனுபவிப்பதானது சட்டத்தில் குத்தகைக்கு விட்டவர் அனுபவிப்பது போலவே தான். ஆகையால் மைனர் மகன் மட்டில் ஜூடா சொத்தையும் 12 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட காலமாய், ஏகதேசத்தில் அனுபவித்தது போலவே ஆகும். தகப்பனுடைய பார்த்தியத்திற்கு விரோதமாகப் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு இச்சொத்தை அனுபவித்த மகனே ஜூடா சொத்துக்களுக்கும் ஏகதேச உரிமை

உள்ளவராகி விட்டார். தகப்பன் தம்முடைய சொந்தப் பார்த்தியத்தை இழந்துவிட்டார். ஒரு சொத்தானது பொதுவில் இரண்டு பாகங்கள் களுக்குச் சொத்தமாக இருந்தால், ஒரு பாகம் தருடைய அனுபோகமானது மற்றப் பாகம் தருடைய சார்பிலும் அனுபவித்ததாகச் சட்டத்தில் பாவிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு சட்ட விதி இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு பாகம் தகப்பன் பொதுச் சொத்தில் உள்ளே விட்டால் தடுத்த மற்றப் பாகம் தர மட்டில் அனுபவிப்பதற்கு இவ்விதி பொருந்தாது. அதாவது அப்படித் தடை செய்து (Ouster)த் தனிமையில் அனுபவிக்கும் பாகம் தருக்கு அனுபோகமற்றதாய் சித்தித்தல் வீதம். இங்கே தகப்பனைத் தடை செய்து மகன் மட்டில் அனுபவித்தால் எப்படியோ அப்படியே தான். ஆகையால் ஜூடா சொத்துக்களும் மகனுக்கே உரிமையாகி விட்டபடியால், தகப்பன், தமக்கு பாகவிரும்புத போல் விற்பனை செய்தது செல்லாதேன மகனுடைய கட்டி.

இக் கட்டியை ஜில்லா ஜட்ஜ் ஏற்றக் கொண்டு சொத்து வாங்கியவர் செய்த பாக வ்யாஜம் தள்ளப்பட்டது. ஆனால் ஹைகோர்ட்டில் இக் கட்டி ஏற்றக் கொள்ளப்பட்டவில்லை. மகன் சுபரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்தார். சுபரீம் கோர்ட்டார் ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பை மாற்றி மேலே கண்டபடி சட்ட விளக்கம் செய்து சொத்து ஜூடாவும் மகனுடையதாய் விட்டதெனத் தீர்ப்பளித்தனர்.

தகப்பன் மைனர் காரியன் முறைமையில் சொத்துக்களைக் குத்தகைக்கு விட்டது 1926-ல் அதிலிருந்து 12 வருடங்கள் முடிவதற்குள் அதாவது 1935-ல் தகப்பன் தன்னுடைய பாதி பார்த்தியத்தைப் பெந்தகமாக வைத்து விட்டபடியால், 12 வருட அனுபோக பார்த்தியம் றுவில் தடைப்பட்டுப் போய் விட்டதென்றும், மகனுக்கு அனுபோக பார்த்தியம் சித்திக்கவில்லை என்றும் சொத்து வாங்கியவருக்காக வாதாடப்பட்டது. இதைத் சுபரீம் கோர்ட்டார் ஏற்றக் கொள்ளவில்லை. சட்டப்படி சொத்துக்களின் அனுபோகமானது மகனிடமே ஏகதேசத்தில் இருக்கும் போது, தகப்பன் சொத்தின் அனுபோகத்தைக் தகப்பற்றமால் தம்முடைய மனதில் மட்டில் தமக்குப் பாதி பார்த்தியவிரும்புத போல் தீர்மானித்த அதைப் பெந்தகம் வைத்து விட்டதால் அனுபோக பார்த்தியம் தடைப் பட்டது. அனுபோக பார்த்தியம் தடைப்பட வேண்டுமானால் சொத்தை அவர் மறுபடியும் அனுபவிக்கவேண்டும். ஆகையால் 1935-ல் தகப்பன் வைத்த பெந்தகத்தினால் மகனிடம் இருக்கும் அனுபோக பார்த்தியம் றுவில் தடைப்பட்டு விட்டதாக ஏற்பட்டது. சொத்தின் அனுபோகத்தை இழந்தவர், தம்முடைய மனதில்

அச்சொத்துத் தம்முடையதென்று மறபடியும் தீர்மானம் செய்து கொள்ளுவத மட்டில் போதாது; காலாவதிக்குள் தம்முடைய பாத்தியம் திருப்ப வேண்டுமானால் அவர் சொத்தின் அனுபோகத்தைத் தம்மிடம் திருப்பிக் கொள்ள வேண்டும், அது முடியா விட்டால் 12 வருடம் களுக்குள் சொத்துக் கிடைக்கக் கோர்ட்டில் தாவா செய்ய வேண்டும்.

பரீட்சையில் போதுமான 'மார்க்' வாங்கியும் 'பால்ஸ்' ஆகாத மாணவர் ஹைகோர்ட்டில் 'ரிட்' மனுக் கொடுத்து தேறியவர்கள் ஜாப்தாவில் தாரும் சேர்ந்து கொண்டார்

[ஆதாரம்:— 1954-ஆல் இந்தியா ரிபோர்ட்டர்—ஆணம்—65.]

இம்மாணவர் பி.எஸ்ஸி (B.Sc. Agriculture) என்ற பரீட்சைக்கு எழுதினார். பரீட்சையானது கௌஹாதி சர்வக்லா சாலைவால் நடத்தப் பட்டது. பரீட்சையின் முடிவு பிரசாரம் செய்யப் பட்டபோது, இம்மாணவருடைய பெயர் தேரின் வர்களின் ஜாப்தாவில் வரவில்லை. உடனே இம்மாணவர் சர்வக்லாசாலை அதிகாரிகளுக்கு எழுதி, தம்முடைய மார்க்குடன் எவ்வளவு என்ற அத்தாட்சி டீட்டை வாங்கிப் பார்ந்தார். மொத்தம் 2400 மார்க்குளுக்கு இம்மாணவர் 1172 மார்க்குடன் வாங்கி இருந்தார். அதாவது 100க்கு 48 மார்க்குக்கு மேல் வாங்கி இருந்தார். இரண்டாம் வகுப்பில் 'பால்ஸ்' ஆகவே தேர்த மார்க்குடன் போதும். பரீட்சையில் தேற எவ்வளவு மார்க்குடன் வாங்க வேண்டுமென்று அந்த சர்வக்லாசாலை விதிகள் சில இருக்கின்றன. அவைகளின்படி ஒவ்வொரு பாடப் பகுதியிலும் (Subject) ஒரு மாணவரு குறைந்தது 30 சதவிகிதம் மார்க்குடன் வாங்கி, மொத்தத்தில் 35 சதவிகிதமாகவது மார்க்குடன் வாங்கிய மாணவர்களுடைய தேரின்வர்களைவார்கள். 45 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மார்க்கு வாங்கினால் இரண்டாம் வகுப்பிலும், 60 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மார்க்கு வாங்குபவர்கள் முதல் வகுப்பிலும் தேற முடியும். இப்படிப்பட்டால் இம்மாணவர் எல்லாப் பாடப் பகுதியிலும் 30 சதவிகிதத்திற்குமேல்மார்க்கு வாங்கி இருந்தார். ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் மட்டில் இரண்டு கேள்வித்தாள்கள் இருந்தன. ஒவ்வொன்றிற்கும் மொத்தம் 100 மார்க்குடன் இருந்தால், இவற்றில் ஒன்றில் மட்டில் இம்மாணவருக்கு 51 மார்க்குடன் மற்றொன்றில் 28 மார்க்குடன் கிடைத்திருந்தது. மொத்தம் இவ்விஷயத்தில் கொடுத்த இரண்டு கேள்வித் தாள்களிலும் 200க்கு 79 மார்க்குடன் வந்திருந்தன. ஆனால் ஒரு கேள்வித்தாளில் 30 சதவிகிதத்திற்கு குறைந்தது விட்டபடியால் இம்மாணவர் பரீட்சையில் தேறவில்லை என்று சர்வக்லாசாலைக்காரர்கள் இம்மாணவரை பரீட்சை

இவ்விஷயத்தில் தம்முடைய மைனர் மனனுக்குக் கார்டியன் குறைமையில் தகப்பன் குத்தகைப் பத்திரம் எழுதி வாங்கி இருந்தாலும், மகன் மட்டில் தகப்பனுடைய பாத்தியத்தாக்கு விசேஷமாகச் சொத்துக்களை அனுப்பித்தது போல் ஏற்பட்டு, மகனே அனுபோக பாத்தியத் தால் ஜாப்தா சொத்துக்களுக்கும் சொத்துக்காராகி விட்டார்.

தேரின்வவர் ஜாப்தாவில் சேர்க்கவில்லை இவ்விதம் செய்தது சரி அல்ல என்றும் தாம் உண்மையில் பரீட்சையில் தேறவதற்குப் போதுமான மார்க்குடன் வாங்கி இருப்பதால் தமக்கும் இரண்டாம் வகுப்பில் பி. எஸ்ஸி பரீட்சை பாசாதி விட்டதாக ஜாப்தாவில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி சர்வக்லாசாலைக்கு ஒரு கட்டின (writ of Mandamus) பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும் இம்மாணவர் அளும் ஹைகோர்ட்டுக்கு ஒரு 'ரிட்' மனுச் செய்துகொண்டார்.

ஹைகோர்ட்டு உயர் நீதிபதிகள் இருவர் இந்தச் சர்வக்லாசாலை விதிகளை எல்லாம் கவனித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, சர்வக்லாசாலைக்காரர்கள் செய்த முடிவு தவறு என்று அபிப்பிராயப் பட்டனர். மொத்தம் 11 விஷயங்களில் பரீட்சை உண்டென்றும், சில விஷயங்களில் ஒரே ஒரு கேள்வித்தாளும், சில விஷயங்களில் இரண்டு கேள்வித்தாள்களும் மொத்தம் 15 கேள்வித் தாள்களும் இருந்தாலும் விஷயங்கள் 11 தான் என்றும், 30 சதவிகிதத்திற்குக் குறையாமல் மார்க்கு வாங்க வேண்டுமென்பது ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் கணக்குச் செய்ய வேண்டிமே ஒழிப, ஒவ்வொரு கேள்வித்தாளுக்குப் அப்படி மார்க்கு வாங்க வேண்டுமென்று விதிகளுக்கு அந்தம் செய்ய முடியாதென்றும், அப்படிச் சர்வக்லாசாலையினர் அந்தம் செய்தது தவறு என்றும் உயர் நீதிபதிகள் அபிப்பிராயப்பட்டனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் சட்டத்தால் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு பொதுக் கடமையைச் சர்வக்லாசாலைக்காரர்கள் செய்யத் தவறிவிட்டதால், அப்படிச் செய்யும்படி கட்டின இட ஹைகோர்ட்டுக்கு உரிமை உண்டென்றும் நீதிபதிகள் அபிப்பிராயப்பட்டனர்.

இம்மாணவர் பரீட்சையில் தேரின்வ மட்டும் அல்லாமல் இரண்டாம் வகுப்பில் தேறி விட்டதாக அவருடைய பெயரையும் 'பால்ஸ்' ஜாப்தாவில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி ஹைகோர்ட்டுச் சர்வக்லாசாலையினருக்குக் கட்டின ஒன்று பிறப்பித்தனர்.

சர்க்காரின் வசமுள்ள தஸ்தா வேஜுகளைக் கோர்ட்டில் தாகல் செய்யும்படி ஒரு வழக்கில் சம்மன் செய்யப்பட்டால், முடியாதென்று சொல்ல எந்த அதிகாரிக்கு உரிமை உண்டு? கலெக்டருக்கா, காரியதரிசிக்கா, அல்லது மந்திரிக்கா?

[ஆதாரம்:— 67 வா லீக்லி 538.]

ஊயத அப்துர் ஹமிதான் என்பவர் கோட்டையம் தாலுகாவில் உணவு தானிய மொத்த வியாபாரி. இவர் சர்க்காருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி உணவு தானியங்களை ஒரு இடமிருந்து வேறு இடங்களுக்கு ஏற்றிச் செல்லு வதற்கான போக்கு வரத்தைச் செலவுகள் தமக்குச் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்க வேண்டுமென்ற சர்க்கார் மீது கன்னிக்கோட்டை சப் கோர்ட்டில் இவர் ஒரு தாலுகா செய்தார். சர்க்காரிடமிருந்தும் சில தஸ்தாவேஜுகளை அவர்கள் கோர்ட்டில் தாகல் செய்ய வேண்டுமென்றும் இவர் கோர்ட்டில் ஒரு மனுப் போட்டார். அத் தஸ்தாவேஜுகள் சர்க்கார் திறப்பில் கோர்ட்டில் தாகல் செய்யப்பட்டன. ஆனால் விசாரணை எலத்தில் இந்த தஸ்தாவேஜுகளை ருசுவாக ஏற்றுக் கொள்ள அனுமதிக்க கூடாதென்று சர்க்கார் ஆட்சேபித்தனர்.

ஏனென்றால் இந்திய ருசு சட்டத்தில் (Indian Evidence Act) இது சம்பந்தமாக ஒரு விதி இருக்கிறது. அதாவது:—சம்பந்தப் பட்ட இலாகாவின் தலைமை அதிகாரியின் அனுமதியின்றி அரசாங்க விஷயங்கள் சம்பந்தமான பிரசார் செய்யப்படாத தஸ்தாவேஜுகளை எவரும் ருசுவாக கோர அனுமதிக்கப்பட மாட்டார். தலைமை அதிகாரியானவர் யுத்தம் போல் அனுமதி கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம்; அனுமதி கொடுக்க மறுத்தாலும் மறுக்கலாம்:— என்ற செக்ஷன் 123 ல் இருக்கிறது. இந்த ஷரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தஸ்தாவேஜுகளை ருசுவாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதென்ற நிலை கலெக்டர் ஆட்சேபித்து ஒரு பிரமாணப் பத்திரிகையும் தாகல் செய்தார். இத்தஸ்தாவேஜுகள் கலெக்டர் ஆபிசில் செய்த சில குறிப்புகளாலும், கலெக்டருக்கும் அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கு மிடையே ஏற்பட்ட சுகுரப் போக்கு வரத்துக்களாகவும் இருந்தன. இத் தஸ்தாவேஜுகள் ஒன்றும் “அரசாங்க விஷயங்கள் சம்பந்தமானவை” அல்ல என்றும் வாதிக்கும் சர்க்காருக்கும் வர்த்தக முறையில் ஏற்பட்டவை என்றும் ஆகையால் இவைகளைத் தாகல் செய்ய, சர்க்கார் மறுக்க முடியாதென்றும் வாதி ஆட்சேபித்தார். மேலும் ஆட்சேபிக்கக் கூடிய இலாகா தலைமை அதிகாரி என்பது கலெக்டர் அல்ல என்றும் வாதி ஆட்சேபித்தார். இவ்விதம் சர்க்கார் தஸ்தாவேஜுகளைத் தாகல் செய்யவோ, மறுக்கவோ, அனுமதி கொடுக்க வேண்டிய அந்த “இலாகா தலைமை அதிகாரி”

என்பது அந்த இலாகா மந்திரிதான் என்று சப் ஜுட்ஜ் அவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டு, மந்திரி யிடமிருந்து ஆட்சேபணைப் பிரமாணப் பத்திரிகை தாகல் செய்யப்படவேண்டு மென்று உத்தர விட்டார்.

ஆனால் சர்க்கார் திறப்பில் மந்திரியிடமிருந்து பிரமாணப் பத்திரிகை தாகல் செய்யாமல், உணவு இலாகா சர்க்கார் காரியதரிசியிடமிருந்து பிரமாணப் பத்திரிகை தாகல் செய்யப் பட்டது. சர்க்காரின் ஆட்சேபணையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியும் சர்க்காரால் ஒரு மனுவுப் போடப்பட்டது. இதை, சப்ஜுட்ஜ் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இலாகா தலைமை அதிகாரி என்பது மந்திரியைத்தான் குறிக்குமென்றும் மந்திரியிடமிருந்து பிரமாணப் பத்திரிகை தாகல் செய்யப்படாமையால் சர்க்காரின் மனுவை சப்ஜுட்ஜ் தள்ளி விட்டார். அவ்வுத் தாவு சரியல்ல என்று அதன் பேரில் சர்க்கார் சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவீஷன் மனுச் செய்தனர்.

ஹைகோர்ட்டில் உயர் நீதிபதி அவர்கள் இது சம்பந்தமான முத்திய தீர்ப்புகளையும் சட்ட ஷரத்துக்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து “இலாகா தலைமை அதிகாரி” என்பது அந்த இலாகா சர்க்கார் காரியதரிசியைத் தான் குறிக்குமென்று அபிப்பிராயப்பட்டு, பிரஸ்தாப வழக்கில் உணவு இலாகா காரியதரிசியால் தாகல் செய்யப் பட்ட ஆட்சேபணைப் பிரமாணப் பத்திரிகையைப் போதாமென ஏற்றுக்கொண்டு வழக்கை மேல் எடுத்துப்படி உயர் நீதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பளித்தனர்.

வெண்கலம்

**குணம்
மணம்
சுத்தம்
ஆழாக்கியம்
சிக்களம்
உடையது.**

உரிமை:

S. பெத்தண்ணாடார்.

.. கீழவாசல் - குஞ்சாவூர்..

சீபக்காப்பத் தூர்

REGR. No. 1381.

கேள்வியும் பதிலும்

இப்பகுதியில் நமது வாசகர்கள் கேட்கும் சட்ட சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு மட்டும் பத்திரிகையில் இடமிருக்கும் வரை பதில் அளிக்கப்படும். கேள்வி கேட்பவர்கள் தங்கள் சொந்த விவகாரங்களைப்பற்றி எழுதக்கூடாது. சட்டங்களிலோ, விதிகளிலோ ஏற்படக்கூடிய சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளும் முறையில்தான் கேள்விகள் இருக்கவேண்டும். கேள்விகள் தமிழில் சுருக்கமாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கேள்வியும் தனித்தனியான காதெத்தும், பதில் எழுத இடம் வீட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டும். தவிர ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பவேண்டும். ஒவ்வொரு கேள்வியிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டும் தான், அதன் 'பதில்' பொருந்தும். கேள்விகளுக்குச் சொல்லப்படும் பதில் அமீப்பிராயமே. கேள்விகளுக்கு கேரில் பதில் அனுப்புவதும் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ளுவதும் இயலாது.

பலதாரத் தடைச் சட்டம்

79. கேள்வி: (வடிவேல் செட்டியார்—மாரியம்மன் கோவில்) இந்து ஒருவர் முதல் மனைவி சம்மதம் பெற்று (விவசுறை ரத்துச் செய்து கொள்ளாமல்) மறுமணம் செய்து கொண்டால் இருதார விவாஹத் தடை சட்டப்படி பந்துக்களோ, போலீஸ் அதிகாரிகளோ, மற்றவர்களோ வியாஜ்யம் தொடர முடியுமா? முதல் மனைவியே வியாஜ்யம் செய்வதாயிருந்தாலும் எவ்வளவு தினத்திற்குள் செய்ய வேண்டும்? வியாஜ்யம் தொடர யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது?

பதில்: சென்னை இந்து பலதாரத் தடைச் சட்டப்படி முதல் மனைவி இருக்கும் போது இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்ளுவது ஒரு கிரிமினல் குற்றமாகும். முதல் மனைவி சம்மதித்தாலும் குற்றம் குற்றம் தான். ஆனால் பந்துக்களோ, போலீஸ் அதிகாரிகளோ மற்றவர்களோ கிரிமினல் வழக்குத் தொடர முடியாது. இரண்டாவது திருமணத்தால் தப்பி மடைந்த முதல் மனைவி கிரிமினல் வழக்குத் தொடரலாம். இதற்குக் காலாவதி கெடுக்கிடையாது.

(பலதாரத் தடைச் சட்டம் செஷன் 4; இந்தியன் பீனல் கோடு செஷன் 494-495; கிரிமினல் புரொவீஜர் கோடு செஷன் 198.)

இந்துவின் சுய சம்பாத்தியச் சொத்துக்கள்

80. கேள்வி: (அட்சயம்—வேலூர்) ஒரு இந்து குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் சுயார்ஜித மாய்ச் சம்பாதித்த சொத்துக்களை வயது வந்த ஆண்கள் வாரச் இருக்க வேறு ஒருவருக்கு அவருடைய இஷ்டப்படி எழுதி வைக்கலாமா? ஷு இத்தவுக்குச் சிறிதளவு பூர்வீக சொத்து இருக்கிறது. வாரச்களுக்கு எவைகளில் பாத் தியம் உண்டு?

பதில்: ஒரு இத்துவுக்குக் குடும்பச் சொத்தைத் தவிர தனி சுயார்ஜிதச் சொத்துக்களும் இருக்கலாம். இச் சுய சம்பாத்தியச் சொத்தின், அவருடைய ஆண்மக்களுக்கு, அவர் உள்ளவரையில் எவ்வித உரிமையும் கிடையாது. சுய சம்பாத்திய சொத்தை அவர் இஷ்டப்படியாகுக்கும் எழுதி வைக்கலாம். இதை ஆட்சேபிக்க அவருடைய ஆண்மக்களுக்குப் பாத் திய மில்லை. ஆனால் வேறு ஒரு தினுசாகச் சிக்கல் ஏற்படலாம். அதுவது ஒருவர் சுயமாகச் சம்பாதித்த சொத்துக்களில் தனி உரிமை கொண்டாரும் எண்ணியில்லாமல், அவைகளையும் அவர் குடும்பச் சொத்துக்களுடன் சேர்த்த விட்டால், அச் சுய சம்பாத்தியச் சொத்துக்களும் குடும்பப் பொதுச் சொத்தாகிவிடும். அப்படியானால் அச் சொத்தின் அவருடைய ஆண் மகனுக்கும் உரிமை உண்டு. அவ்விதம் பாரதர்ப்பட்ட சொத்தைத் தகப்பன் இஷ்டம் போல் யாருக்கும் இலுமாக்க

சொடுத்த விட முடியாது. குடும்பப் பொதுச் சொத்துக்களை எந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் தகப்பன் பாரதினம் செய்யலாமோ அப்படியேதான் இச் சொத்தையும் அவர் பாரதினம் செய்யலாம்.

பஞ்சாயத்தார் முன்னிலையில் பதிவுத் திருமணம்

81. கேள்வி: (பாண்டியன்—வடக்கன்குளம்.) ஒரு பஞ்சாயத்தில், பஞ்சாயத்தார் முன்னிலையில் பதிவுத் திருமணம் செய்து கொள்வது சட்ட பூர்வமாக செல்லுபடியாகுமா?

பதில்: செல்லுபடியாகாது, பதிவுத்திருமணம் செய்து கொள்ளுவதைப்பற்றி ஒரு தனிச் சட்டம் இருக்கிறது. அச் சட்டத்தில் கண்டமுறைப்படி அச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அதிகாரியின் முன்னிலையில் திருமணத்தைத் தம்பதிகள் இருவரும் பதிவு செய்து கொள்ளுவதற்குத் தான் பதிவுத் திருமணம் என்று பெயர்.

குழந்தை பிறந்து இரண்டு வருடங்கள் வரை ஜனவைப் பதிவு செய்து கொள்ளா விட்டால், பிறகு பதிய வைப்பது எப்படி

82. கேள்வி: (ராதாகிருஷ்ண செட்டியார்—குழந்தை பிறந்து இரண்டு வருடம் மோதமாகிறது. தவறதலால் ஜனவை பதிவு செய்ய விட்டுப் போய் விட்டது. இப்பொழுது ஜனவை பதிவு செய்ய என்ன செய்ய வேண்டும், யாருக்கு மனுச் செய்ய வேண்டும்? கட்டணம் விதிதம் ஏதாவது உண்டா?

பதில்: சென்னை ஜனவை மாண்பு பதிவுச் சட்ட விதி 11 (2) ன் படி, குழந்தை பிறந்து ஒரு வருடத்திற்குள் பதிவு செய்யத் தவறி விட்டால், அந்த இடத்திற்கு அநிகாரித் துறை இரண்டாம் வருடப்புக்குக் குறையாத அத்தகுள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் மனுக் கொடுக்கவேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட்டானவர் கிராமத் தலைவர், அல்லது சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர், அல்லது பஞ்சாயத்தாத் தலைவர் இவர்களில் யாருயாவது விசாரணை செய்தும், வேறு விசாரணை செய்ய வேண்டி இரண்டாவாம் செய்தும், பனுவில் குறிப்பிட்ட தேதியில் குழந்தை பிறந்ததென்றும், அது வரை அதைப் பதிவு செய்யவில்லை என்றும் தவர் அபிப்பிராயப்பட்டால், அதை ஜனவை ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்யும்படி உத்தரவிடுவார். அவ்வுத்தரவை அனுசரித்த ஜனவை ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்யப்படும்.

83. கேள்வி: (சீனிவாசன்—சேனல்) ஒரு கிராமத்தில் பஞ்சாயத்தின் ஆதிக்கத்தில் தால் நிலையும் (ஸ்பாரி) இருக்கின்றது. அதே

கிராமத்தில் அரசாங்கத்திற்கு மாறு பட்ட கொள்கை உள்ள “சங்கம்” ஆரம்பித்து அதன் மூலம் தால் நிலையும் ஏற்படுத்த முயன்றால் அரசாங்க உதவி பெறமுடியுமா? தால், நிலையும் ஏற்படுத்த யாருக்கு மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: “ஸ்பாரி” அல்லது தால் நிலையும் களைப் பற்றி ஒரு தனிச் சட்டம் இருக்கிறது. இது தான் 1948-ஆம் வருடத்திய சென்னைப் பொது தால் நிலையச் சட்டம். (Madras Public Libraries Act-1948) இச் சட்ட ஷரத்தக் களை அனுசரித்த, சர்க்காரால் விதிக்க இயற்றப் பட்டிருக்கின்றன. (14-3-1950 தேதியுள்ள சென்னைச் சர்க்கார் கெஜட் ரூல் சப்ளெமெண்ட் பாகம் IB பக்கம் 19 பார்ச்சுவம்.) பிறகு இவ்விதிகளில் சில திருத்தங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, எவ்விதம் அமைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் தால் நிலையங்களுக்குச் சர்க்கார் உதவி கொடுக்கப்படு பெற்று விதிகள் 17 முதல் 22 வரை கூறகின்றன. சர்க்கார் உதவி விரும்பும் தால் நிலைய நிர்வாகிகள் இவ்விதிகளை கண்ணுக் கவனித்த, சர்க்கார் உதவி கேட்க வேண்டும். சர்க்கார் உதவி கேட்கும் தால் நிலையங்களுக்குச் சொத்தக் கட்டிடம் முதல் தொகை முதல் உவை இருக்க வேண்டும். டைரெக்டரால் அங்கீகரிக்கப் பட்ட சங்கத்தால் அது நிர்வாகம் செய்யப்பட வேண்டும். சர்க்கார் உதவி பெற டைரெக்டர் ஆப்ப்ரூஸித் ஸ்பாரிஸ் (Director of Public Libraries) என்ற அதிகாரிக்கு மனுச் செய்ய வேண்டும்.

பலதாரத் தடைச் சட்டம்

84. கேள்வி: (சந்தா நி. S. 107) முதல் மனைவியின் சம்மதத்தின் பேரில் ஒருவர் விவாக ரத்தப் பெருமலேயே இரண்டாவது கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் பிரயத்தனப் பட்டால் அதை அதிகாரிகள் தடுக்க முடியுமா? விவாகம் செய்து கொண்ட பின் மூன்றாவது மனிதர்களோ சர்க்காரோ கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா.

பதில்: அவ்விதம் செய்து கொள்ளும் இரண்டாவது கல்யாணம் செல்லாது. அத்தான் அது ஒரு கிரிமினல் குற்றமாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்வதை அதிகாரிகள் தடுக்க முடியாது. விவாகம் செய்து கொண்ட பின்மும் மூன்றாவது மனிதர்களுோ சர்க்காரோ கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கச் சட்ட மில்லை.

அயல் நாட்டில் ஏற்பட்ட கடன்

85. கேள்வி: (கேட்ச பிள்ளை - சேன்னிய எல்லா) மலையாளில் ஒரு கூட்டுத் தொழில்

சட்டத்தி அந்தத் தொழிலில் ஷேடம் ஏற்பட்டு, கடன்னைக் கொடுக்க இயலாமல் ஷே தொழில் முதலாளிகளில் ஒருவர் இத்தியாவுக்குத் தம் சொந்தக் கருவாக்கு வந்து விட்டார். இத்தியாவில் சொத்தும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் மலையாளம் கொடுக்கவேண்டிய கடன் பங்கிக்கு இத்தியாவில் வசூல் செய்யச் சந்திரா இத்தியாவில் இடமளிக்கிறதா?

பதில்: இத்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்த இத்தியப் பிரஜையானவர் மலையாளத்தில் கொடுக்க வேண்டிய பங்கிக்கு, இத்தியாவில் அவர் மீது தாவா செய்து டிசுரி வாங்கிக் கடனை வசூல் செய்ய இத்தியச் சட்டம் இடமளிக்கின்றது.

பாகத்தில் கிடைத்த பூர்விகச் சொத்தைப் பற்றி உயில்

86. கேள்வி: (முத்து - கருப்பன்.) இத்த ஒருவர் தாம் இரப்பதற்குச் சில வருடங்கள் முன்பு தமது சொத்துக்களைத் தமது மூன்றாவது தாரத்திற்கு உயில் எழுதி ரிஜிஸ்தர் செய்து இரந்து விட்டார். முதல், இரண்டாவது மனைவிகள் உயிருடன் இல்லை. முதல் தாரத்தின் மகன் வயிற்றுப் பேரப்பின்னை இருப்பதாகக் கேள்வி. இரண்டாவது தாரத்திற்கு இரண்டு பெண் பிள்ளைகள். மூன்றாவது தாரத்திற்கு சந்ததி கிடையாது. அவருடைய உயிலில் ஏக கலியானம் மூன்றாவது மனைவி மட்டும் என்று எழுதியுள்ளார். அவருடைய இரண்டாவது தாரத்தின் இரு பெண்களும் (விவாகமானவர் கள்) தகப்பனரின் சொத்தில் எவ்வளவுக்கும் பாத்யவதை உண்டு என்று மகக் கேட்கிறார்கள். ஷே சொத்து பூர்விகச் சொத்தில் அவருக்கு கிடைத்த பாகம், ஷே சொத்தில் உயில் பிரகாரம் மூன்றாவது மனைவிற்கு மட்டும் உரிமையா அல்லது இரண்டாவது தாரத்தின் பெண் மகக் களுக்கு, முதல் தாரத்தின் பேரப்பிள்ளைக்கா, அல்லது எல்லோருக்குமா?

பதில்: இறந்த இத்த எழுதி வைத்த உயில் படி சொத்துக்களை மூன்றாவது தாரமனைவியே அடைவான்- முதல் தாரத்தின் பேரப்பிள்ளைக் கோ, இரண்டாம் தாரத்தின் பெண் மகக் களுக் கோ, எவ்விதப் பாத்யமும் ஏற்படாது. ஆண் மகனில்லாத இத்தவடம் இருக்கும் சொத்து பூர்விகச் சொத்தில் அவருக்குக் கிடைத்த பாக மாக இருந்தாலும் அவருக்கு உயில் எழுத உரிமை உண்டு.

கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம்
கடனாறி மோசடியாகச் சொத்தைக் கிரயம் செய்தால்

78. கேள்வி: (முத்துசாமி உடையார்—தொண்டி) ஒரு விவசாயி பிராமிசரி கோட்டு

மூலம் ரூ. 1000 வரைக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். விவசாயிகள் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை வைத்து மோசக் கருத்துடன் அவ் விவசாயி தம்முடைய பெயரிலுள்ள சொத்தைக் கிரயம் செய்கிறார். மெற்படிச் கிரயத்தில் தம் கடனைக் காண்பிக்காமல் அவர் கிரயம் செய்தால் அந்தக் கிரயம் செல்லுபடியாகுமா? அப்படிச் செல்லுபடியானால் பிராமிசரி கோட்டு மூலம் கடன் கொடுத்தவர் எப்படி வசூல் செய்ய முடியும்?

பதில்: இவ்விதம் செய்யப்பட்ட கிரயசாசனமானது கடன்காரர்களை மோசம் செய்யும் கெட்ட எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதாக மூட் லெடுப்பில் பாலிக்கப்படும். (கடன் பட்ட விவசாயிகள் தாங்களாக நிவாரணச் சட்டம். செக்ஷன் 6) அதாவது எந்த வழக்கிலாவது வேற எடவடிக்கைகளிலாவது கடனாறி மெற்கண்ட தடை காலத்தில் செய்திருக்கும் கிரய சாசனமானது செல்லுமா, செல்லாதா, என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டால், அது செல்லாதேன்றே முதலில் பாலிக்கப்படும். ஆனால் அவ்வித கெட்ட எண்ணத்துடன் அக் கிரயசாசனம் ஏற்படவில்லை என்று எடனாரியோ சொத்த வாங்கியவரோ ருசுப்பிக்கவும் ருசுப்பிக்கலாம்.

விற்பனை வரி—வெளிராஜ்யத்திற்குச் சரக்கு அனுப்பினால்

88. கேள்வி: (பாட்சா சாகிப்—திருச்சி) திருச்சி வியாபாரி ஒருவர் 1953-54 வருடத்தில் திருவாரூர் ஸ்டேட் ஆல்வாய் என்ற ஊரில் ஒரு ஆசாமிக்குச் சரக்கு விற்ப்பிருக்கிறார். அவர் கொடுத்த ஆட்டருக்குச் சரக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஷே யாரின் காரியஸ்தரும் திருச்சிக்கும் கோரில் வந்து சரக்கு வாங்கி இருக்கிறார். திருச்சி வியாபாரி பில்லல் விற்பனை வரி போட்டு வாங்கவில்லை. திருச்சி வியாபாரியின் மொத்த 'டர்ன் ஓவரி'ல் ஆல்வாய்க்கு விற்பனை சரக்குக்கு வரியாகக் கழித்துக் கொண்டு பாக்கித் தொகைக்கு A 8 ரிடர்னில் வரி கட்டிவந்திருக்கிறார்.

ஆல்வாய்க்கு விற்பனையாகக் கிடுவாரூர் ஸ்டேட்டில் வரி கேட்டால் திருச்சி வியாபாரி வரி கொடுக்கவேண்டுமா? அப்படிச் சட்டம் இருக்கிறதா?

பதில்: சமீபத்தில் அளிக்கப்பட்ட கப்ரீம் கோர்ட்டாரின் தீர்ப்புப்படி திருச்சி வியாபாரி திருவாரூர் ராஜ்யத்திற்கு விற்பனை வரி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்.

கூட்டுறவுச் சட்டமும் விதிகளும்.

K. முநீவாணன், M. A.

(தஞ்சை ஹூட் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கழக விவரையாளர்.)

பொதுநல-பண்டு: அதற்குப் பணம் எப்படி கிடைக்கிறது? அதை எந்தக் காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கலாம்?

பொதுநல பண்டு என்பது சங்கங்கள் தங்கள் எப் லாப்படி ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு நிதி. இதன் தொகை சங்கத்தின் வருஷந்தா லாபத்திலிருந்து பெறப்படுகிறது. செஷன் 35 கேமரிதிக்கு ஒதக்கிய 25% லாபம் போக, மிகுதியிலிருந்து 10 சத விதத்திற்கு அதிகப் படாத தொகையை சங்கம் தரும் காரியங் களுக்குச் செலவழிக்கலாம் என்று கூறுகிறது. செலவழிக்கப்படும் தரம் காரியம், தர்மஸ்தாபன சட்டம் (Act VI of 1890) படி இருக்கவேண் டும். அதாவது, எல்லா, சுகாதாரம், பொதுஜன லாபமான அபிவிருத்தி, ஏழைகள் கஷ்டநிலர்த்தி முதலியவை.

ஆடிட் (Audit)

ஆடிட் என்பது கணக்குகளின் தணிக்கை. பிரதி கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கணக்கையும் வருஷம் ஒரு முறையாவது ரிஜிஸ்தாரர் தானு களோ அல்லது அவரிடம் அதிகாரம் பெற்ற வரைக்கொண்டோ தணிக்கை செய்யவேண்டும் என்று செஷன் 37 ல் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, ஆடிட் என்பது ரிஜிஸ்தாரர் மீது ஏற் படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு சட்டரீதியான கடமை யாகும்.

சங்கத்தைத் தணிக்கை செய்பவர் எந் தெந்த விஷயங்களைக் கவனித் து ரிப்போர்ட்டு செய்யவேண்டும்?

ஆடிட்டர்கள் அவை எவைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும், அவைகளை எப்படி ஆடிட்டர் கள் செய்த முடிக்கவேண்டுமென்றும், அவை கோவாபரேட்டில் மான்சூல் விவரித்தன்னது. ஆனாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விலையத்தில் குறைந்த படியாக ஏது செய்யப்படவேண்டு மென்பது 37 வது செஷன் 2 வது பிரிவில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, ஆடிட்டர் சங்கக் கணக்குகளைப் பார்ப்பதன், சங்கத்திற்கு வாடுவெண்டிய கடன்கள், கையிருப்பு, கொக்கும் பத்திரங்கள், இதர ஆஸ்திகள் பொறுப்புக்களை யும் சோதிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ரூல் V படி சங்கம் வைக்கும்படி கோரப் பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கணக்கையும் ஆடிட்டர் தவறாமல் தணிக்கை செய்யவேண்டும்.

சங்கத்தைத் திறமையாக ஆடிட் செய் யத் தணிக்கையாளர் அதிகாரங்கள்.

சாதாரணமாக, ஆடிட் சமயத்தில் சங்க நிர்வாகிகள் சங்க நலன் கருதி ஆடிட்டருக்கு எல்லா உதவிகளையும் செய்வார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்யாத சந்தர்ப்பத்திலும் ஆடிட்டர் சங்கத்திற்குச் சென்று எல்லா வேலை நோக்களி லும், சங்கக் கணக்குகள், பத்திரங்கள், ரொக்கம் இதர ஆஸ்திகளைப் பார்த்தவும், அவைகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு சம்மன் பிறப்பித்து அவைகளை ஆஜர் செய்யும்படி கோரவும் செஷன் 37 [3] படி அதிகாரம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்தச் சம்மன்படி அழைக்கப்பட்ட வர் ஆஜராகி, கோரிய தகவல்களை அளிக்கத் தவறிலும், தவறான தகவல்களைக் கொடுத்தா லும் அவை செஷன் 52 படி குற்றமாகக் கருதப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

சங்கங்கள் வைக்கவேண்டிய கணக்கு கள். அவைகளை வைக்காவிட்டால் என்ன?

சங்கங்கள் அவசியமான எல்லா கணக்கு களையும் தவறாமல் வைக்கவேண்டும். கணக்கு களைச் சரிவா வைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது சங்க நிர்வாகஸ்தர்களின் முக்கியமான கடமைகளுள் ஒன்று.

எந்தெந்தக் கணக்குகளை சங்கங்கள் வைக்க வேண்டும் என்ற விபரம் ரூல் 5ல் கூறப்பட்டுள் னது. அதன்படி பிரதி கூட்டுறவுச் சங்கமும்.

A. 1. மீட்டிற்கு புஸ்தகம் [மினிட்] புஸ்தகம், 2. மெம்பர்கள் சேர்க்கை [அட்மிஷன்] புஸ்தகம், 3. தினசரி வாவு செலவுச் சிட்டை, 4. ரசீது, 5. வவுச்சர்ப்படி, 6. பெயரோடு, 7. மெம்பர்கள் டிவிடெண்டு புஸ்தகம் முதலியவைகளை வைக்க வேண்டும். மேலும்,

நாணயச் சங்கங்கள் a. மெம்பர்கள் கடன் பெயரோடு, b. சங்கம் வாங்கிய கடன்கள் டிபாசிட்டுகளின் பெயரோடு, c. மெம்பர்கள் கடன் ஜாமீன் பொறுப்புக்களைக் காட்டும் புஸ்தகம் இவைகளை வைக்கவேண்டும். கிராம-நாணயச்

சங்கங்கள் மெய்ப்புகளின் ஆஸ்தி-பொறுப்பு
ஸ்டேட்மென்டு புத்தகமும் வைக்கவேண்டும்.

ஸ்டேர் சங்கங்களும் உற்பத்திச் சங்கங்களும்
A பிரிவில் சொன்ன புத்தகங்கள் தவிர, கீழே
குறித்தவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

a. கொள்முதல் சிட்டை, b. சர்க்குக்ள் பெய
ரோடு, c. விற்பனைப் பட்டியல், d. விற்பாடு
சிட்டை, e. மெம்பர்கள் வாங்கிய அல்லது
உற்பத்தி செய்த சர்க்கு விவரம்.

குப்பைசில் யூனியன், மத்திய பாங்கிகள்
வைக்கவேண்டிய புத்தகங்களும் மேற்படி விதி
யில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கணக்குகளை முறையாக வைக்கவேண்டியது
சங்க நிர்வாகஸ்தர்களின் கடமை. அதை அவர்
கள் செய்யத்தவறினால்:

1. ரிஜிஸ்தரார் Va படி சங்கத்தை எழுத்து
மூலமாக உடனே கணக்குகளை எழுதும்படி
கோலாம்.

2. பின்பும் எழுதாமலிருக்கும் சங்கத்தின்
கணக்குகளை அவர் ஒரு அதிகாரியைக் கொண்டு
எழுதுவித்து அந்த அதிகாரிகளான செலவைச்
சங்கத்திலிருந்து வசூலிக்கலாம். மேலும்

3. கணக்குகள் எழுதப்படாததற்குக் காரண
மான நிர்வாகஸ்தர்களை மாற்றி வேறு நிர்வாகஸ்த
ர்களைத் தேர்த்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்;
அல்லது செக்ஷன் 43 படி பூரா, நிர்வாகஸ்தர்
களையும் நீக்கிவிடலாம்.

ஆடிட், இன்ஸ்பெக்ஷன், என்சூயரி.

ஆடிட் [Audit] என்பது ரிஜிஸ்தரார் அல்லது
அவர் அனுமதி பெற்ற ஒருவர் கூட்டுறவுச்
சங்கத்தின் கணக்குகளை, செக்ஷன் 37 படி
தணிக்கை செய்வது. இதன் நோக்கம் சங்கத்
தின் ஆஸ்தி பொறுப்புகளை நோட்டம் பார்த்து.
பிரிவினை செய்யக்கூடிய நிகர லாபத்தைத்
நிர்மானிப்பது. ஆடிட் பிரதி வருஷமும் செய்யப்
படும். ஆடிட்டரின் அதிகாரங்கள் ஏற்கனவே
கூறப்பட்டுள்ளன.

என்சூயரி [Enquiry] என்பது செக்ஷன் 38
படி ரிஜிஸ்தரார் தரமாகவோ அல்லது தாது
சிப்பந்தி மூலமோ ஒரு சங்கத்தின் நிர்வாக
முறை, நிதி நிலைமையை விசாரித்து அறிவது.
ரிஜிஸ்தரார் இந்த விசாரணையை தாம் இஷ்ட
ப்பட்டுப்பொழுது நடத்தலாம். பிரதேச
கலெக்டர் கேட்டுக்கொண்டாலும், சங்க பஞ்சாயத்
தார்களில் மெஜாரிட்டி அல்லது அங்கத்தினர்
களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கோரிக்கொண்டா
லும், கட்டாயம் செய்யுவினும். இதைத்
திறமையாகச் செய்ய அவசியமான அதிகாரங்கள்
விசாரணை அதிகாரிகளுக்கு 38 [2] படி கொடுத்

தப்பட்டுள்ளன. இந்த விசாரணை செய்யவர்
சங்கக் கணக்குகள் தஸ்தாவேஜுகளைப் பார்க்க
வும், டபர்களைச் சம்மன் செய்து விசாரிக்கவும்,
அவசியம்போல் சங்க மகாசபையைக்
கூட்டவும் செய்யலாம். விசாரணையின்
முடிவை ரிஜிஸ்தரார் விசாரணையைக் கோரிய
வர்களுக்கும் மத்திய பாங்கிக்கும் தெரிவிப்பார்.

இன்ஸ்பெக்ஷன் (Inspection) என்பது என்
சூயரி ஆடிட்டுக்கு மாறுபட்டது. ஆடிட் பிரதி
வருஷமும் செய்யப்படுவது, 38-வது செக்ஷன்
படி செய்யப்படும் விசாரணை சங்கத்தின் எல்லா
அம்சங்களையும் பற்றியது. இன்ஸ்பெக்ஷன்
என்பது சங்கத்தில் பணம் போட்டவர் கேட்டுக்
கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தில் மட்டும் செய்யப்
படுவது. பணம் போட்டவர் தமது பணம்
உய்தர கடத்த பிற்பாடும், தாம் கேட்டும் கொடு
படவில்லை என்றிருந்தால்மட்டும்இந்த 39-ஆவது
செக்ஷன்படி விசாரணையைக் கோரலாம். அப்
படிக் கோடுபவர் விசாரணையின் உத்தேசச்
செலவை ரிஜிஸ்தரார் கோரும் வகையில்
முன்னடியாக டிபாசிட் செய்யவேண்டும்.
விசாரணை பூர்த்தியானதும் முடிவு, மனுதார
ருக்குத் தெரிவிக்கப்படும். இப்படி இன்ஸ்பெக்ஷனைக்
கோரும் உரிமை டிபாசிட்டர்
களுக்கு ஒரு முக்கிய பாதகப்பாய் உள்ளது.

என்சூயரி இன்ஸ்பெக்ஷன் என்பவை
ரிஜிஸ்தராரால் கட்டணபின்னிச் செய்யப்
படுமா?

செக்ஷன் 38 படி செய்யப்படும் என்சூயரி
செக்ஷன் 39படி செய்யப்படும் இன்ஸ்பெக்ஷன்
செலவுகளை ரிஜிஸ்தரார் கியாயம்போல் மனு
தார் அல்லது சங்கம் அல்லது சங்க உத்தியோ
கஸ்தர்கள் இவர்களிடமிருந்து இஷ்ட விசிதப்
படி வசூலிக்கலாம். விசாரணைச் செலவை
ரிஜிஸ்தரார் கோரிய காலத்திற்குள் பார்டி
கள் கட்டத் தவறினால், அது ரிவினியூ (கிஸ்தி)
பாங்கிபோல் அமல் செய்யப்பட்டு வசூலிக்கப்
படும்.

ரிஜிஸ்தரார் தம் இஷ்டம்போல் ஒரு
சங்கத்தினிர்வாகஸ்தர்களை [Supersede]
குப்பர்சிட் செய்து பதவியிலிருந்து நீக்க
முடியுமா?

செக்ஷன் 43[1]படி ரிஜிஸ்தரார் ஒரு சங்கத்
தின் நிர்வாகஸ்தர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரி
வரச் செய்தவாறில்லையென்று கருதினால் அவர்
அந்த நிர்வாகஸ்தர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி
குப்பர்சிட் செய்து வேறு ஒரு தனி பணர அல்லது
டபர்களை (இவர் மெம்பர் அல்லது மற்றவராக
வும் இருக்கலாம்) சங்கத்தின் காரியங்களைக்
வகணித்து வருப்படி நியமிக்கலாம்.

ஆனால், ரிஜிஸ்தரார் அப்படிச் செய்யுமுன்பு நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு அது விவரமாகத் தெரிவித்து அவர்கள் ஆட்சேபிப்பதை அறியவேண்டும். ரிஜிஸ்தராரால் நியமிக்கப்படும் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு இவ்வாறு ஒருவருக்காவது காலத்திற்கு அதிகமாகப் பதவியளிக்கப்படுவார். அவரை ரிஜிஸ்தரார் மேற்கொண்டு இரண்டுவருஷ காலம்வரை உரிமையுடைய பதவியில் நீடிக்கலாம்.

இந்த நிர்வாகஸ்தரின் சம்பளத்தை ரிஜிஸ்தரார் நிர்மாணித்து அதை (F. 8104 36 படி) அவர் சங்கத்திடமிருந்து வருவில்த் நிர்வாகஸ்தருக்குப் பட்டுவாடா செய்யலாம்.

செக்ஷன் 43 (1) படி ரிஜிஸ்தராரால் நியமிக்கப்படும் நிர்வாகஸ்தரின் உரிமைகளும் கடமைகளும்.

ரிஜிஸ்தராரால் நியமிக்கப்படும் சங்க நிர்வாகஸ்தருக்குப் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட சமீபடி வகித்த எல்லா அதிகாரங்களும் உண்டு. அவர் அவைகளை ரிஜிஸ்தராரின் கட்டளைகளுக்குப்பட்டுச் சங்கத்தின் கேட்கத்திற்கு உபயோகப்பார். அவசியமான செலவுகளைச் செய்து சங்கத்தின் தாவார்களையும், வருவாயும், இதர காரியங்களையும் கவனிப்பார்.

நிர்வாகஸ்தர் தமது பதவிக்காலம் முடிவு முன்பு சங்கத்தின் மகாசபையைக்கூட்டி

பைலாப்படி நிர்வாகஸ்தர்களைத் தேர்த்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது சாத்தியமில்லாத சந்தர்ப்பத்தில் அவர் அத்தத் தகவலை காரணங்களுடன் விளக்கி ரிஜிஸ்தரருக்கு எழுதிவிட வேண்டும்.

ஒரு சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர்களை நீக்கி (குபர்டி செய்து) செக்ஷன் 43 (1) படி ஒரு நிர்வாகியை நியமிக்குமுன்பு ரிஜிஸ்தரார் கலக்கவேண்டியவர்கள்.

சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கும் ஒரு மத்திய பங்கியின் நிர்வாகிகளை நீக்குமுன்பு ரிஜிஸ்தரார் மகாசபைக்கு கலக்க வேண்டும்; ஒரு மத்திய பங்கியில் கடன் வாங்கியுள்ள சங்கத்தின் நிர்வாகிகளை நீக்குமுன்பு அவர் அந்த மத்திய பங்கியைக் கலத்தகொள்ளவேண்டும் என்று செக்ஷன் 43 [5] கூறுகிறது.

ரிஜிஸ்தரார் கலத்தகொள்ள வேண்டுமோ அன்றி கலக்கப்பட்டவர்களின் யோசனைப்படி நடக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் கிடையாது.

செக்ஷன் 43 [1] படி. நிர்வாகிக்கப்படும் சங்கத்தின் பதிவை ரிஜிஸ்தரார், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும், ரத்துச்செய்து நிர்வாகியின் பதவியை முடித்து விடலாம்.

(தொடரும்)

கூட்டுறவுச் சட்டமும் விதிகளும். வினா-விடை

ஆசிரியர்

K. முனிவாஸன் M. A.

(தஞ்சை ஹர்ட் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கழக விரிவுரையாளர்.)

1932ஆம் வருடத்திய கூட்டுறவுச் சட்டமும், 1934ஆம் வருடத்திய சில அடமான பாங்கிகள் பற்றிய சட்டமும் அவை சம்பந்தமான விதிகளும் வினா-விடை முறையில் எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கமும், மெம்பர்களுக்கும் கட்டாயமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய புத்தகங்களில் இதுவும் ஒன்று.

வினா கு. 1-8-0. தபால் சான்ற பிரத்தியேகம்.

புத்தகம் கிடைக்குமிடம்:— K. சீனாசன் M. A.

ஹர்ட் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

மேனி அறகு மட்டும் இருந்தால் போதாது!
ஆடை அறகும் வேண்டும்!
ஆடை அறகு பெற

—: அறந்தாங்கி :—

786 சங்கு சோப்பை

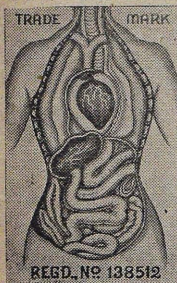
வாங்கி உபயோகியுங்கள்
கட்டி 1-க்கு அனு 0-1-3தான்
தயாரிப்பவர்:—

இ.கா.ரு.மு.காதர் நயின முகம்மது,
786 சங்கு சோப் ஓர்கல், அறந்தாங்கி S. Ry.

நற்சான்று

K. S. N. பெரியதம்பி நாடார், பட்டிவீரப்பட்டி.

ஹெர்னியா கீழர்:— இம்மருந்தை 12-11-47ல் வரவழைத்து
27-12-47 முதல் 29-12-47 வரை 3 நாடும், 1-1-48 முதல்
3-1-48 வரை 3 நாடும் காலை மாலை இருவேளையுமாய் சாப்பிட்ட
தில் எனது வலது பக்கத்து கிரைவரிச்சி எலும்புகளிலிருந்து
வலியையும் குடல் வாத்தத்திற்காக 1929ல் வலப்பக்க மர்மஸ்தா
னத்தில் ஆப்ரேஷனாகி இருந்தும், இப்போது 2 வருஷமாக இருந்த
குடலின் வலி, அண்டத்தின் பீஜவலி, இரைச்சல், எப்பம்
முதலியவை குணமாகி திடமான பலத்தை அடைந்திருக்கிறேன்.
இத் தமிழ் மருந்தை உற்பத்தி செய்பவர் போற்றத்தக்க ஓர்
சிறந்த வைத்தியரே. இதை நமக்கு கும்பகோணம் ஜெயராம்
வைத்தியசாலையிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றோம்.

(ஒப்பம்) K. S. N. பெரியதம்பி நாடார்,

டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு மெம்பர்,
என்ஸ் பிரசிடெண்ட், அய்யம்பாளையம் பஞ்சாயத்து போர்டு,
சேவுகம்பட்டி கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டு பிரசிடெண்ட்.

‘ஜெயராம்’ ஹெர்னியா கியூர்
குடல்வாத நிவாரணியை உபயோகியுங்கள்

3-தினத்தில் குணம் தெரியும்

எலிமெண்டரி கேஸ் ரூ. 6-0-0 செகண்டரி கேஸ் ரூ. 11-0-0

அட்வான்ஸ் கேஸ் ரூ. 25-0-0

குறிப்பு:—ஆர்டருடன் முன்பணம் வரவேண்டும். (உபயோகிக்கும் விபரம் மருந்துடன் வரும்)

G. ஜெயராம் வைத்தியசாலை,

28, காசிவிஸ்வநாதர் கீழ்வீதி, : : கும்பகோணம்.

கதாபிதம் 1909.

பேசு ௨௩. 57.

வினாசம் "கோகுல்"

டி. எஸ். ஆர். & கோ.. கும்பகோணம்

REGISTERED
TRADE MARK

பிராஞ்சு: (மன்னார் குடி..)

கந்தலுக்கு வளர்ச்சியும் மூளைக்கு குளிர்த்தியும் கொடுப்பதில் நிகர
சந்தனத்தித் தைலம், அரைக்கிரை விதைத் தைலம், கோகுல் கந்தல் தைலம்,
வாசனைப்பாக்கு, பல காய்கறி ஊறுகாய், ரோஜாப்பூ குல்கந்து, ஊதுவத்திகள்,
பன்னீர், இதர வாசனை சாமான்களும் கிடைக்கும்.

Sole Agents:

For Madras

**SURAJ AGENCIES,
MADRAS.**

For Coimbatore, Palghat & Nilgiris.

B' BALAPATTABI CHETTIAR.

249, Vysyal Street.
COIMBATORE.